Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1093/2010,**

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta

(EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1022/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013	L 287	5	29.10.2013
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014	L 60	34	28.2.2014

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1093/2010,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä todellisuudesta nykypäivän yhdentyneillä ja yhteenliittyneillä eurooppalaisilla finanssimarkkinoilla, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta, samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.

(2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla, mikä vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta:

([1]) EUVL C 13, 20.1.2010, s. 1.
([2]) Lausunto, annettu 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. marraskuuta 2010.

▼B

toimintasuunnitelma ([1]), 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä unionissa ([2]), 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta ([3]), 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ([4]) ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne ([5]) sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II) ([6]) ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista ([7])).

(3) Marraskuussa 2008 komissio valtuutti Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä ’de Larosièren raportti’, se suositteli, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suositteli uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Ryhmä katsoi myös olevan tarpeen perustaa Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, ja suositteli Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamista. Raportissa esitettiin uudistuksia, joita asiantuntijat pitävät tarpeellisina ja joiden toteutus olisi aloitettava välittömästi.

(4) Komissio ilmoitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” ehdottavansa lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvonnan järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea. Se käsitteli tarkemmin tällaisen uuden valvontakehyksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”, joka on samansuuntainen de Larosièren raportin kanssa.

(5) Eurooppa-neuvosto vahvisti 19 päivänä kesäkuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että olisi perustettava Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, tehostamaan rajojen yli toimivien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen

([1]) EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.
([2]) EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.
([3]) EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.
([4]) EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.
([5]) EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.
([6]) EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 214.
([7]) EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

▼B

ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojien järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

(6) Eurooppa-neuvosto oli 17 päivänä kesäkuuta 2010 pidetyssä kokouksessaan yhtä mieltä siitä, että ”jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön rahoituslaitoksilta perittävien maksujen ja verojen järjestelmiä vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallintaa varten. Tällaisten maksujen ja verojen olisi oltava osa uskottavaa kriisinratkaisukehystä. Niiden pääpiirteiden kehittämistä on kiireellisesti jatkettava, ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin ja eri sääntelytoimien kumulatiivisiin vaikutuksiin liittyviä kysymyksiä olisi arvioitava huolella.”.

(7) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia ja vakavia riskejä, jotka kohdistuvat finanssijärjestelmän vakauteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Finanssijärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhdentyneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmät ja yhdentyneemmät finanssimarkkinat tarjoavat lisäksi paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantavat siten osaltaan talouksien kykyä kestää häiriöitä.

(8) Unioni ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita nykyisessä muodossaan. Unioni ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismia, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien finanssilaitosten osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjavat sääntely- ja valvontavaatimukset, ja jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida ongelmiin unionin tasolla, ja jossa samasta säädöstekstistä on olemassa erilaisia tulkintoja. Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, jäljempänä

▼B

’EFVJ’, olisi suunniteltava sellaiseksi, että nämä puutteet voidaan poistaa ja saada aikaan järjestelmä, joka vastaa tavoitetta luoda unioniin vakaat ja yhtenäiset finanssipalvelujen markkinat ja jolla kansalliset valvontaviranomaiset yhdistetään vahvaksi unionin verkostoksi.

(9) EFVJ:n olisi oltava kansallisten ja unionin valvontaviranomaisten muodostama yhdentynyt verkosto, jossa päivittäinen valvonta jää kansalliselle tasolle. Muina tavoitteina olisi oltava pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen sekä finanssilaitoksia ja -markkinoita koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen koko unionissa. Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’pankkiviranomainen’, lisäksi olisi perustettava Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ’yhteiskomitea’. Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä ’EJRK’, olisi oltava osa EFVJ:ää tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ([1]) säädettyjä tehtäviä varten.

(10) Euroopan valvontaviranomaisten olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY ([2]) perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, komission päätöksellä 2009/79/EY ([3]) perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komission päätöksellä 2009/77/EY ([4]) perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea, ja niiden olisi otettava hoitaakseen näiden komiteoiden kaikki tehtävät ja saatava niille kuuluva toimivalta, tarvittaessa mukaan lukien meneillään olevan työskentelyn ja hankkeiden jatkaminen. Kunkin Euroopan valvontaviranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Euroopan valvontaviranomaisten olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vastuun liittyessä monialaisiin kysymyksiin, jotka on hoidettu yhteensovitetusti yhteiskomiteassa, Euroopan valvontaviranomaisten olisi vastattava yhteiskomitean välityksellä tällaisesta yhteensovittamisesta.

(11) Pankkiviranomaisen olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottamalla huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut sekä finanssilaitosten erilaisen luonteen. Pankkiviranomaisen olisi suojeltava yleisiä arvoja, joita ovat muun muassa finanssijärjestelmän vakaus, markkinoiden ja finanssituotteiden avoimuus sekä tallettajien ja sijoittajien suojaaminen. Pankkiviranomaisen olisi myös torjuttava toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöä ja taattava tasapuoliset toimintaedellytykset sekä lujitettava valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista kokonaistalouden, muun muassa finanssilaitosten ja muiden sidosryhmien sekä kuluttajien

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.
([2]) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 23.
([3]) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.
([4]) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

▼B

ja työntekijöiden eduksi. Lisäksi sen tehtäviin olisi kuuluttava valvontakäytäntöjen lähentymisen edistäminen ja unionin toimielimien neuvonta pankkitoimintaan, maksuihin, sähköisen rahan sääntelyyn ja valvontaan liittyvissä asioissa sekä vastaavat yritysten hyvään hallintotapaan sekä tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen liittyvään raportointiin liittyvät kysymykset. Pankkiviranomaiselle olisi myös annettava tietty vastuu nykyisistä ja uusista finanssialan toimista.

(12) Pankkiviranomaisen olisi myös voitava asettaa väliaikainen kielto tai rajoitus tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa tässä asetuksessa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuin edellytyksin. Jos pankkiviranomaista pyydetään asettamaan tällainen väliaikainen kielto kriisitilanteessa, sen olisi toimittava niin tämän asetuksen mukaisesti ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin. Jos tiettyjen finanssitoimien väliaikaisella kieltämisellä tai rajoittamisella on eri toimialoille ulottuva vaikutus, alakohtaisessa lainsäädännössä olisi säädettävä, että pankkiviranomaisen on tarvittaessa neuvoteltava ja sovitettava toimensa yhteen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa.

(13) Pankkiviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon toimintansa vaikutukset kilpailuun ja innovointiin sisämarkkinoilla, unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn, taloudelliseen osallisuuteen sekä unionin uuteen työllisyyttä ja kasvua edistävään strategiaan.

(14) Jotta pankkiviranomainen voisi täyttää tavoitteensa, sen olisi oltava oikeushenkilö ja sillä olisi oltava hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus.

(15) Järjestelmäriski olisi kansainvälisten elinten suorittaman työskentelyn perusteella määriteltävä finanssijärjestelmän vakavaksi häiriöksi, jolla saattaa olla huomattavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaalitalouteen. Kaikentyyppiset finanssialan välittäjät, markkinat ja infrastruktuurit voivat olla jossain määrin tärkeitä järjestelmän kannalta.

(16) Rajat ylittäviin riskeihin sisältyvät kaikki talouden epätasapainosta tai rahoitushäiriöistä koko unionissa tai sen osissa aiheutuvat riskit, jotka voivat vaikuttaa huomattavan kielteisesti kahden tai useamman jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välisiin liiketoimiin, sisämarkkinoiden toimintaan tai unionin tai jonkin sen jäsenvaltion julkiseen talouteen.

▼B

(17) Unionin tuomioistuin on todennut asiassa C-217/04, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa ([1]), että ”mikään EY 95 artiklan [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättelemään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltio. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräykseen perustuvien toimien yhtenäisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä.” Pankkiviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen unionin sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnassa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdentymiseen tarvittavan finanssivakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin unionin säännöstön tavoitteisiin. Sen vuoksi pankkiviranomainen olisi perustettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan nojalla.

(18) Seuraavissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä on säädetty jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa: luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY ([2]), sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY ([3]) ja talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY ([4]).

(19) Voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY ([5]), vakuutusryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY ([6]), maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006 ([7]), sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY ([8]) sekä, asiaan kuuluvin osin, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin

([1]) Kok. 2006, s. I-03711, 44 kohta.
([2]) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.
([3]) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.
([4]) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.
([5]) EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.
([6]) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.
([7]) EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.
([8]) EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

▼B

rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY ([1]), kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY ([2]) sekä maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ([3]).

(20) On suotavaa, että pankkiviranomainen edistää yhdenmukaisen lähestymistavan soveltamista talletussuojaan, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja tallettajien tasavertainen kohtelu koko unionissa. Koska talletusten vakuusjärjestelmiä valvotaan hallinnollisesti asianomaisissa jäsenvaltioissa eivätkä ne ole finanssialan sääntelyyn perustuvan valvonnan alaisia, pankkiviranomaisen olisi voitava käyttää tämän asetuksen mukaista toimivaltaansa itse vakuusjärjestelmään ja sen hoitajaan.

(21) Lissabonin sopimuksen tehneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitetyn, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklasta annetun julistuksen nro 39 mukaisesti teknisten sääntelystandardien laatiminen vaatii erityisesti finanssipalvelualaa koskevaa teknistä asiantuntija-apua. On tarpeen sallia pankkiviranomaisen antaa tällaista asiantuntemusta, mukaan lukien sellaisten standardien tai standardien osien kohdalta, jotka eivät perustu sellaiseen luonnokseen tekniseksi standardiksi, jonka pankkiviranomainen on itse laatinut.

(22) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun muassa yhden ainoan ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suoja koko unionissa. Koska pankkiviranomainen on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia unionin oikeudessa määritellyillä aloilla luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity menettelytapavalintoja.

(23) Komission olisi hyväksyttävä nämä luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi säädösvallan siirron nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Niitä olisi muutettava vain hyvin rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa, koska pankkiviranomainen on toimija, joka on tiiviissä yhteydessä finanssimarkkinoihin ja tuntee parhaiten niiden päivittäisen toiminnan. Luonnoksia teknisiksi

([1]) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.
([2]) EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.
([3]) EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼B

sääntelystandardeiksi muutettaisiin, jos ne eivät ole unionin oikeuden mukaisia, niissä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden perusperiaatteiden kanssa sellaisina kuin nämä periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta unionin säännöstöstä. Komissio ei saisi muuttaa pankkiviranomaisen valmistelemien teknisiä sääntelystandardeja koskevien luonnosten sisältöä ilman, että se sovittaa toimensa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvasti ja nopeasti, olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa komission on tehtävä teknisten sääntelystandardien hyväksymistä koskeva päätöksensä.

(24) Kun otetaan huomioon pankkiviranomaisen tekninen asiantuntemus aloilla, joilla teknisiä sääntelystandardeja olisi laadittava, olisi huomattava, että komissio on ilmoittanut aikovansa käyttää yleensä pankkiviranomaisen sille toimittamia teknisten sääntelystandardien luonnoksia pohjana hyväksyessään niitä vastaavia säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Jos pankkiviranomainen ei kuitenkaan toimita luonnosta tekniseksi sääntelystandardiksi asiaan kuuluvassa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyssä säädöksessä asetetuissa määräajoissa, olisi varmistettava, että delegoinnilla tavoiteltuun tulokseen päästään ja että päätöksentekomenettelyn tehokkuus säilytetään. Sen vuoksi komissiolla olisi tällaisissa tapauksissa oltava valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, vaikka pankkiviranomainen ei ole toimittanut luonnosta.

(25) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja täytäntöönpanosäädöksin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti.

(26) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien soveltamisalaan, pankkiviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa unionin oikeuden soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia pankkiviranomaisen olisi voitava julkistaa perusteet, joiden nojalla katsotaan, että valvontaviranomaiset ovat jättäneet noudattamatta näitä ohjeita ja suosituksia.

(27) Sen varmistaminen, että unionin oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, avoimuudelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, finanssijärjestelmän vakaudelle sekä finanssilaitosten tasapuolisille kilpailuolosuhteille unionissa. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota pankkiviranomainen voi käyttää tapauksissa, joissa unionin oikeuden soveltaminen on laiminlyöty tai sitä on sovellettu virheellisesti siten, että tämä voidaan katsoa unionin oikeuden rikkomiseksi. Mekanismia olisi sovellettava aloilla, joilla unionin oikeudessa asetetaan selviä ja ehdottomia velvoitteita.

▼B

(28) Jotta tapauksiin, joissa unionin oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensiksi pankkiviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen valvontakäytännössään unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla, ja antaa sen jälkeen suositus. Toiseksi, jos toimivaltainen kansallinen viranomainen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava valta antaa virallinen lausunto, jossa se ottaa huomioon pankkiviranomaisen suosituksen ja jossa vaaditaan toimivaltaista viranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.

(29) Kolmanneksi, jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomainen jättää itsepintaisesti toimet toteuttamatta, pankkiviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinona päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssilaitoksille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua virallista lausuntoa ja joissa unionin oikeus on suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin voimassa olevien tai tulevien unionin asetusten nojalla.

(30) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai finanssijärjestelmän vakauteen unionissa, vaativat unionin tasolla nopeaa ja yhtenäistä toimintaa. Sen vuoksi pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Valtuus määritellä kriisitilanne olisi annettava neuvostolle tilanteessa, jossa mikä tahansa Euroopan valvontaviranomainen, komissio tai EJRK on sitä pyytänyt.

(31) Pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Pankkiviranomaisen tältä osin toteuttamat toimet eivät saisi vaikuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisiin komission valtuuksiin aloittaa tuon valvontaviranomaisen jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyjä sen johdosta, että tämä ei ole toteuttanut tällaista tointa, eikä komission oikeuteen pyytää tällaisissa olosuhteissa tilapäisiä toimenpiteitä Euroopan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti. Se ei myöskään saisi vaikuttaa mihinkään vastuuseen, joka kyseiselle jäsenvaltiolle voi aiheutua Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jos sen valvontaviranomaiset eivät toteuta pankkiviranomaisen edellyttämää tointa.

(32) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja että eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannat otetaan tasapuolisesti huomioon, pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti kyseisten toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet rajat ylittävissä tilanteissa, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luettuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat päästää keskinäiseen sopimukseen. Pankkiviranomaisen toimivaltaan olisi kuuluttava sellaisten erimielisyyksien

▼B

ratkaiseminen, jotka koskevat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvää menettelyä, toimen sisältöä tai toimien laiminlyöntiä tässä asetuksessa tarkoitetuissa oikeudellisesti sitovissa unionin säädöksissä tarkemmin esitetyissä tapauksissa. Tällaisessa tilanteessa yhden asianomaisista valvontaviranomaisista olisi voitava antaa asia pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämän olisi toimittava tämän asetuksen mukaisesti. Pankkiviranomaiselle olisi annettava valtuudet edellyttää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin oikeuden noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovasti. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua sovintopäätöstä, pankkiviranomaisella olisi oltava toimivalta tehdä suoraan finanssilaitoksille osoitettuja päätöksiä sellaisilla unionin oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa. Valtuutta tehdä tällaisia päätöksiä olisi käytettävä vain viimeisenä keinona ja silloin vain unionin oikeuden asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tapauksissa, joissa asiaa koskevalla unionin lainsäädännöllä annetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, pankkiviranomaisen tekemät päätökset eivät voi korvata kyseisen harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti.

(33) Kriisi on osoittanut, että nykyinen yhteistyö kansallisten viranomaisten välillä, joiden toimivalta rajoittuu yksittäiseen jäsenvaltioon, on riittämätöntä, kun on kysymys rajojen yli toimivista finanssilaitoksista.

(34) Asiantuntijaryhmät, joita jäsenvaltiot ovat perustaneet tutkimaan kriisin syitä ja tekemään ehdotuksia finanssialan sääntelyn ja valvonnan parantamiseksi, ovat vahvistaneet, että nykyiset järjestelyt eivät muodosta tervettä pohjaa rajojen yli toimivien finanssilaitosten tulevalle sääntelylle ja valvonnalle unionissa.

(35) Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”meillä on itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko ’beggar-thy-neighbour’ -ratkaisut tai tehostetun, käytännönläheisen ja järkevän sekä kaikkia hyödyttävän pragmaattisen eurooppalaisen yhteistyön lisääminen avoimen maailmantalouden säilyttämiseksi. Tämä tuottaa varmasti taloudellista tulosta.”.

(36) Valvontakollegioilla on tärkeä asema rajat ylittävää toimintaa harjoittavien finanssilaitosten tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Pankkiviranomaisen olisi osaltaan edistettävä ja seurattava valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa, ja sillä olisi oltava johtava asema varmistettaessa rajojen yli toimivia finanssilaitoksia valvovien valvontakollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa. Sen vuoksi pankkiviranomaisella olisi oltava täydet oikeudet osallistua valvontakollegioihin, jotta voidaan sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia

▼B

sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista unionin oikeuden soveltamisessa. Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”on ehkäistävä valvontakäytäntöjen eroista aiheutuva kilpailun vääristyminen ja toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö, sillä nämä saattavat horjuttaa rahoitusvakautta – muun muassa kannustamalla finanssialan toiminnan siirtämistä maihin, joissa valvonta on vähemmän tiukkaa. Valvontajärjestelmän on näyttäydyttävä oikeudenmukaisena ja tasapuolisena.”.

(37) Lähentyminen kriisien ehkäisyn, hallinnan ja ratkaisun alalla, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, on tarpeen sen varmistamiseksi, että finanssijärjestelmä kantaa kustannukset ja että viranomaiset voivat ratkaista vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisejä niin, että samalla minimoidaan näistä aiheutuvien häiriöiden vaikutus finanssijärjestelmään, veronmaksajien varoihin turvautuminen pankkien pelastamiseksi ja julkisen sektorin varojen käyttö, että rajoitetaan taloudelle koituvaa vahinkoa ja että kansallista kriisinratkaisutoimenpiteiden soveltamista sovitetaan yhteen. Tässä suhteessa on välttämätöntä laatia yhteiset säännöt kattaville välineille, joilla voidaan ehkäistä pankkien vaikeuksia ennalta ja ratkaista vaikeuksiin joutuneiden pankkien ongelmia, erityisesti suurten, rajojen yli toimivien tai toisistaan riippuvien laitosten kriisien ratkaisemiseksi; lisäksi olisi arvioitava, onko pankkiviranomaiselle tarpeen myöntää kulloinkin tarvittavia lisävaltuuksia sekä sitä, kuinka pankit ja säästölaitokset voisivat asettaa säästäjien suojelun etusijalle.

(38) Direktiivin 94/19/EY ja sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY ([1]) parhaillaan käynnissä olevan tarkistuksen osalta pannaan merkille, että komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen varmistaa pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen koko unionissa. Vakuutusalan osalta pannaan merkille myös, että komissio aikoo tarkastella mahdollisuutta laatia unionin säännöt, joilla vakuutuksenottajia suojataan vakuutusyhtiön joutuessa vaikeuksiin. Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava tärkeä asema näillä aloilla, ja niille olisi annettava asianmukainen toimivalta Euroopan vakuusjärjestelmien osalta.

(39) Tehtävien ja vastuun siirto voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssilaitoksille koituvia rasitteita. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle siirrolle. Vaikka pääsääntönä on, että siirto olisi sallittava, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa erityisiä edellytyksiä vastuun siirtoon, esimerkiksi siirtoa koskevista järjestelyistä tiedottamisen ja niiden tiedoksiannon osalta. Tehtävien

([1]) EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

▼B

siirto merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa pankkiviranomainen tai kansallinen valvontaviranomainen, joka on muu kuin niistä vastaava viranomainen, mutta vastuu valvontapäätöksistä säilyy siirron suorittavalla viranomaisella. Vastuun siirron avulla pankkiviranomaisella tai kansallisella valvontaviranomaisella, jolle vastuuta siirretään, olisi oltava mahdollisuus päättää tietystä valvonta-asiasta omissa nimissään sen siirtävän viranomaisen puolesta. Siirroissa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan valvontavaltaa uskotaan sille valvontaviranomaiselle, jolla on parhaat edellytykset toimia asiassa. Vastuuta olisi asianmukaista jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mittakaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmittymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Siirron suorittavan viranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava, että sen, jolle vastuuta siirretään, tekemät päätökset ovat ratkaisevia, jos nämä päätökset kuuluvat siirretyn toimivallan alaan. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä voitaisiin määritellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan vastuuta voidaan sopimuksella jakaa uudelleen. Pankkiviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava ja valvottava kansallisten valvontaviranomaisten välisiä siirtoa koskevia sopimuksia.

Sille olisi ilmoitettava suunnitelluista siirtoa koskevista sopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa. Pankkiviranomaisen olisi huolehdittava siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankohtaista tietoa. Sen olisi määriteltävä siirtoon ja siirtoa koskeviin sopimuksiin liittyviä parhaita käytäntöjä ja jaettava niitä koskevia tietoja.

(40) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi pankkiviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko unionissa.

(41) Vertaisarvioinnit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojien verkostossa. Sen vuoksi pankkiviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisten arviointien suorittamiselle ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita

▼B

valvontatuloksia sekä toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuteen. Vertaisarviointien tulokset olisi julkistettava vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Parhaat käytännöt olisi myös määriteltävä ja julkistettava.

(42) Pankkiviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä unionin yhteensovitettuja valvontatoimia erityisesti unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden varmistamiseksi. Sen lisäksi, että pankkiviranomaiselle annetaan valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen yhteensovittamista koskeva tehtävä EFVJ:ssä. Pankkiviranomaisen toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien asiaan vaikuttavien tietojen sujuvaan kulkuun toimivaltaisten viranomaisten välillä.

(43) Finanssivakauden turvaamiseksi on tarpeen tunnistaa jo varhaisessa vaiheessa eri valtioiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Pankkiviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja EJRK:lle. Lisäksi pankkiviranomaisen olisi yhteistyössä EJRK:n kanssa aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia stressitestejä, jotta voidaan arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä. Pankkiviranomaisen on tehtäviensä asianmukaiseksi hoitamiseksi tehtävä taloudellisia analyyseja markkinoista ja markkinoilla mahdollisesti tapahtuvien muutosten vaikutuksista.

(44) Pankkiviranomaisen olisi finanssipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä edistettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä kunnioittaen täydellisesti jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa. Maiden, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joilla ne ovat hyväksyneet unionin oikeuden ja soveltavat sitä, olisi voitava osallistua pankkiviranomaisen toimintaan, ja pankkiviranomaisen olisi voitava tehdä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka soveltavat lainsäädäntöä, joka on tunnustettu unionin lainsäädäntöä vastaavaksi.

(45) Pankkiviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiivin 2006/48/EY, sellaisena

▼B

kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY ([1]), mukaisesta toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistusosuuksien hankinnan yhteydessä niissä tapauksissa, joissa tuossa direktiivissä edellytetään kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.

(46) Jotta pankkiviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikkia tarvitsemiaan tietoja. Finanssilaitoksille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi nämä tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja -laitoksia, ja jo olemassa olevat tilastot olisi otettava huomioon. Pankkiviranomaisen olisi viimeisenä keinona kuitenkin voitava osoittaa asianmukaisesti perusteltu tietopyyntö suoraan finanssilaitokselle, jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei toimita tai voi toimittaa tällaisia tietoja ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan pankkiviranomaista sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan. Tässä yhteydessä yhteiset raportointimallit ovat erityisen tärkeitä. Tietojenkeruuseen liittyvät toimenpiteet eivät saisi rajoittaa Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän oikeudellista kehystä tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009 ([2]) eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ([3]) soveltamista.

(47) On erityisen tärkeää, että pankkiviranomainen ja EJRK tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta EJRK:n toiminta sekä sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Pankkiviranomaisen ja EJRK:n olisi jaettava kaikki asiaan vaikuttavat tiedot keskenään. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia, jotka EJRK on osoittanut pankkiviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, pankkiviranomaisen olisi huolehdittava asianmukaisista jatkotoimista.

(48) Pankkiviranomaisen olisi kuultava asianomaisia osapuolia teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja suositusten osalta ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. Ennen teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnosten sekä ohjeiden ja

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusalalla tapahtuvaan omistusosuuksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

([2]) EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

([3]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

▼B

suositusten hyväksymistä pankkiviranomaisen olisi tehtävä vaikutusten arviointi. Tehokkuussyistä olisi käytettävä pankkialan osallisryhmää ja sen olisi edustettava tasasuhtaisesti unionin luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jotka edustavat erilaisia ja erikokoisia finanssilaitoksia ja liikeyrityksiä, tarvittaessa myös yhteisösijoittajia ja muita finanssilaitoksia, jotka käyttävät itse finanssipalveluja, pieniä ja keskisuuria yrityksiä, ammattiyhdistyksiä, tiedeyhteisön edustajia, kuluttajia ja muita pankkipalvelujen pienkäyttäjiä. Pankkialan osallisryhmän olisi toimittava vuorovaikutuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjäryhmien kanssa, jotka komissio on perustanut tai jotka on perustettu unionin lainsäädännöllä.

(49) Pankkialan osallisryhmän jäsenten, jotka edustavat voittoa tuottamattomia järjestöjä tai tiedeyhteisöjä, olisi saatava riittävä korvaus, jotta henkilöt, joilla ei ole käytettävissään tarvittavaa rahoitusta tai jotka eivät ole toimialan edustajia, voisivat osallistua täysipainoisesti finanssialan sääntelyä koskevaan keskusteluun.

(50) Jäsenvaltioilla on perusvastuu yhteensovitetun kriisinhallinnan varmistamisesta ja finanssivakauden säilyttämisestä kriisitilanteissa sekä erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssilaitosten vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. Pankkiviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi tekemät päätökset, jotka vaikuttavat finanssilaitoksen vakauteen, eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojalausekkeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. Tuota suojamekanismia ei kuitenkaan saisi käyttää väärin erityisesti pankkiviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kuten tulojen vähentyminen, joka liittyy tiettyjen toimien tai tuotteiden väliaikaiseen kieltämiseen kuluttajansuojatarkoituksessa. Tehdessään päätöksen tämän suojamekanismin nojalla neuvoston olisi äänestettävä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. On asianmukaista antaa neuvostolle tehtävä tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet. Ottaen huomioon asian arkaluonteisuuden olisi varmistettava tiukat salassapitovelvollisuutta koskevat järjestelyt.

(51) Päätöksentekomenettelyissään pankkiviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille pankkiviranomaisen päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Pankkiviranomaisen säädösten olisi oltava erottamaton osa unionin oikeutta.

▼B

(52) Pankkiviranomaisen keskeisenä päätöksentekoelimenä olisi oltava hallintoneuvosto, johon kuuluu kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen päällikkö ja jonka puheenjohtajana toimii pankkiviranomaisen puheenjohtaja. Komission, EJRK:n, Euroopan keskuspankin ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) edustajien olisi osallistuttava sen työskentelyyn tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan unionin edun mukaisesti.

(53) Hallintoneuvoston olisi tehtävä päätöksensä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. Yleisten säädösten, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät teknisiin sääntely- ja täytäntöönpanostandardeihin, ohjeisiin ja suosituksiin, talousarvioasioihin sekä sellaisten jäsenvaltioiden pyyntöjen hyväksymiseen, että pankkiviranomainen harkitsisi uudelleen päätöstä väliaikaisesti kieltää tietyt finanssitoimet tai rajoittaa niitä, on kuitenkin asianmukaista soveltaa määräenemmistöllä tapahtuvaa äänestämistä koskevia sääntöjä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdan sekä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) mukaisesti. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava käsiteltäviksi suppealle, objektiiviselle ja sellaisista jäsenistä koostuvalle lautakunnalle, jotka eivät ole erimielisyyden osapuolena olevien toimivaltaisten viranomaisten edustajia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Lautakunnan kokoonpanon olisi oltava riittävän tasapainoinen. Hallintoneuvoston jäsenten olisi hyväksyttävä lautakunnan tekemä päätös yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaa kullakin jäsenellä on yksi ääni. Konsolidointiryhmän valvojan tekemien päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös voitaisiin kuitenkin hylätä äänten määrävähemmistöllä, siten kuin tämä on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

(54) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat pankkiviranomaisen puheenjohtaja sekä kansallisten valvontaviranomaisten ja komission edustajat, olisi varmistettava, että pankkiviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarviovaltaa, hyväksyä pankkiviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä asiakirjojen julkisuudesta ja tehdä ehdotus vuosikertomukseksi.

(55) Pankkiviranomaisen edustajan olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka hallintoneuvosto nimittää ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella hallintoneuvoston komission avustamana järjestämän ja

▼B

hallinnoiman avoimen valintamenettelyn jälkeen. Pankkiviranomaisen ensimmäisen puheenjohtajan nimitystä varten komission olisi muun muassa laadittava lopullinen ehdokasluettelo ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella. Tämän asetuksen mukaisesti laadittavassa kertomuksessa olisi tarkasteltava myöhempiä nimityksiä varten, onko tarpeen, että komissio laatii lopullisen ehdokasluettelon. Ennen kuin valittu henkilö ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on valinnut hänet, Euroopan parlamentilla olisi oltava oikeus valittua henkilöä kuultuaan vastustaa hänen nimitystään.

(56) Pankkiviranomaisen hallinnon johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla olisi oltava oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

(57) Jotta varmistetaan eri toimialojen keskinäinen yhtenäisyys Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, näiden olisi sovitettava toimintansa tiiviisti yhteen yhteiskomiteassa ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista. Yhteiskomitean olisi sovitettava Euroopan valvontaviranomaisten toimintoja yhteen suhteessa finanssiryhmittymiin ja muihin monialaisiin kysymyksiin. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltaan, asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti. Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajien olisi vuoroteltava yhteiskomitean puheenjohtajana 12 kuukauden toimikausin. Yhteiskomitean puheenjohtajan olisi oltava EJRK:n varapuheenjohtaja. Yhteiskomitealla olisi oltava oma henkilöstö, jonka Euroopan valvontaviranomaiset ovat antaneet sen käyttöön, jotta mahdollistetaan epävirallinen tietojen jakaminen ja Euroopan valvontaviranomaisten yhteisen valvontakulttuurin kehittäminen.

(58) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joita pankkiviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on mahdollisuus käyttää tarvittavia oikeussuojakeinoja. Jos pankkiviranomaisella on valtuudet päätöksentekoon, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin, joka on riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätökseen olisi oltava mahdollisuus hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.

▼B

(59) Pankkiviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat suurimmaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Unionin pankkiviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) 47 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava pankkiviranomaisen tilintarkastus. Kokonaistalousarvio kuuluu vastuuvapausmenettelyn piiriin.

(60) Pankkiviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ([2]). Lisäksi pankkiviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen ([3]).

(61) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi pankkiviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ([4]).

(62) On erityisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. Pankkiviranomaiselle toimitetun ja verkostossa vaihdetun tiedon luottamuksellisuus olisi varmistettava tiukkojen ja tehokkaiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen avulla.

(63) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ([5]) sekä

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.
([3]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.
([4]) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.
([5]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

▼B

yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([1]) sovelletaan täysimääräisesti tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.

(64) Pankkiviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi tähän viranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ([2]).

(65) Kolmansien maiden olisi voitava osallistua pankkiviranomaisen työhön unionin kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.

(66) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuuden valvonta ja sitä koskeva sääntely, tallettajien ja sijoittajien suojaaminen, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, finanssijärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen yhteensovittamisen lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(67) Pankkiviranomaisen olisi otettava hoitaakseen kaikki Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean nykyiset tehtävät ja saatava sen valtuudet. Komission päätös 2009/78/EY olisi sen vuoksi kumottava pankkiviranomaisen perustamispäivänä ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta 16 päivänä syyskuuta 2009 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 716/2009/EY ([3]) olisi muutettava tämän mukaisesti. Ottaen huomioon Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olemassa olevat rakenteet ja toimet on tärkeää varmistaa erittäin läheinen yhteistyö Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean ja komission välillä asianmukaisia siirtymäjärjestelyjä käyttöön otettaessa, jotta varmistetaan se, että ajanjakso, jona komissio on vastuussa pankkiviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, jäisi mahdollisimman lyhyeksi.

([1]) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.
([2]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.
([3]) EUVL L 253, 25.9.2009, s. 8.

▼B

(68) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että pankkiviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteasta tapahtuu sujuvasti. Pankkiviranomaisella olisi oltava asianmukainen rahoitus. Ainakin aluksi sen rahoituksen olisi oltava 40 prosentin osalta peräisin unionin varoista ja 60 prosentin osalta jäsenvaltioiden maksuosuuksista, jotka suoritetaan siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänten painotuksen mukaisesti.

(69) Jotta pankkiviranomainen voidaan perustaa 1 päivänä tammikuuta 2011, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla

Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’pankkiviranomainen’.

▼M1

2. Pankkiviranomainen toimii sille tällä asetuksella annettujen valtuuksien rajoissa ja direktiivin 94/19/EY, direktiivin 2002/87/EY, asetuksen (EY) N:o 1781/2006, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) sekä oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([2]) soveltamisalalla sekä direktiivin 2002/65/EY, direktiivin 2005/60/EY, direktiivin 2007/64/EY ja direktiivin 2009/110/EY niiden osien soveltamisalalla, joita sovelletaan luotto- ja finanssilaitoksiin sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa pankkiviranomaiselle annetaan tehtäviä. Pankkiviranomainen toimii myös neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([3]) mukaisesti.

▼B

3. Pankkiviranomainen toimii myös luottolaitosten, finanssiryhmittymien, sijoituspalveluyritysten, maksulaitosten ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten toimialoilla niiden kysymysten osalta, joita 2 kohdassa tarkoitetut säädökset eivät suoraan koske, mukaan luettuina yritysten hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.
([2]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.
([3]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼B

koskevat kysymykset, edellyttäen, että pankkiviranomaisen tällaiset toimet ovat tarpeen mainittujen säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

4. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista toimivaltaa varmistaa, että unionin oikeutta noudatetaan.

5. Pankkiviranomaisen tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä finanssijärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä tehokkuutta unionin talouden ja sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Pankkiviranomaisen tehtävänä on omalta osaltaan:

a) parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, mihin sisältyy erityisesti asianmukainen, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta,

b) turvata finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta,

c) tehostaa valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista,

d) estää toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö ja edistää tasapuolisia kilpailuolosuhteita,

e) varmistaa, että luottoriskien ja muiden riskien ottoa säännellään ja valvotaan asianmukaisesti, ja

f) parantaa asiakkaiden suojaa.

▼M1

Tätä varten pankkiviranomainen edistää 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaista, tehokasta ja tosiasiallista soveltamista, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä, antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen pankkiviranomaisen tavoitteen saavuttamista.

▼B

Suorittaessaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä pankkiviranomainen kiinnittää erityistä huomiota sellaisten finanssilaitosten mahdollisesti aiheuttamiin järjestelmäriskeihin, joiden toiminnan lopettaminen saattaa haitata finanssijärjestelmän tai reaalitalouden toimintaa.

▼M1

Pankkiviranomainen toimii tehtäviään hoitaessaan riippumattomasti, puolueettomasti, syrjimättömästi ja koko unionin edun mukaisesti.

▼B

2 artikla

Euroopan finanssivalvontajärjestelmä

1. Pankkiviranomainen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää (EFVJ). EFVJ:n päätavoitteena on varmistaa, että finanssialaan sovellettavat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta säilytetään finanssivakaus, ja varmistaa luottamus finanssijärjestelmään yleensä sekä riittävä suoja finanssipalvelujen asiakkaille.

▼B

2. EFVJ koostuu seuraavista:

a) Euroopan järjestelmäriskikomitea, siltä osin kuin kyse on asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;

b) pankkiviranomainen;

c) Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ([1]);

d) Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([2]);

e) Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ’yhteiskomitea’, siltä osin kuin kyse on tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54–57 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;

▼M1

f) toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset, jotka on yksilöity tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä, mukaan lukien Euroopan keskuspankki asetuksella (EU) N:o 1024/2013 sille annettujen tehtävien osalta, sekä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä.

▼B

3. Pankkiviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä EJRK:n sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa varmistaen toimien johdonmukaisuuden eri toimialojen välillä ja muodostaen yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta.

4. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolet tekevät luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä erityisesti varmistaakseen, että ne toimittavat jatkuvasti toisilleen tarkoituksenmukaisia ja luotettavia tietoja.

5. EFVJ:n osapuolina olevilla valvontaviranomaisilla on velvollisuus valvoa unionissa toimivia finanssilaitoksia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

▼M1

3 artikla

Viranomaisten vastuu

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut viranomaiset vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Euroopan keskuspankki vastaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle toiminnastaan niiden valvontatehtävien suorittamisen osalta, jotka on annettu sille asetuksen (EU) N:o 1024/2013, ja joita se hoitaa mainitun asetuksen mukaisesti.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 48.
([2]) Katso tämän virallisen lehden sivu 84.

▼B

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’finanssilaitoksilla’ direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä ”luottolaitoksia”, direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä ”sijoituspalveluyrityksiä” ja direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyjä ”finanssiryhmittymiä”. Direktiivin 2005/60/EY osalta ”finanssilaitoksilla” tarkoitetaan kuitenkin luotto- ja rahoituslaitoksia siten kuin ne on määritelty mainitun direktiivin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa;

2) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’:

▼M1

i) toimivaltaisia viranomaisia, jotka määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki sille neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa, ja direktiivissä 2007/64/EY, sekä direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;

▼B

ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia; ja

iii) talletusten vakuusjärjestelmien osalta elimiä, jotka hallinnoivat talletusten vakuusjärjestelmiä direktiivin 94/19/EY mukaisesti, tai näitä järjestelmiä mainitun direktiivin mukaisesti valvovaa viranomaista siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhtiö.

5 artikla

Oikeudellinen asema

1. Pankkiviranomainen on unionin elin, joka on oikeushenkilö.

2. Pankkiviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Pankkiviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

6 artikla

Kokoonpano

Pankkiviranomainen koostuu seuraavista:

1) hallintoneuvosto, jonka tehtävät on säädetty 43 artiklassa;

2) johtokunta, jonka tehtävät on säädetty 47 artiklassa;

▼B

3) puheenjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 48 artiklassa;

4) toimitusjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 53 artiklassa;

5) valituslautakunta, jonka tehtävät on säädetty 60 artiklassa.

7 artikla

Kotipaikka

Pankkiviranomaisen kotipaikka on Lontoo.

II LUKU

PANKKIVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

8 artikla

Pankkiviranomaisen tehtävät ja toimivalta

1. Pankkiviranomaisella on seuraavat tehtävät:

▼M1

a) se auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja unionin toimielimille ja laatimalla ohjeita, suosituksia sekä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia ja muita toimenpiteitä, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviin säädöksiin;

a a) se laatii koko unionia varten ja pitää ajan tasalla muun muassa finanssilaitosten muuttuvat liiketoimintakäytännöt ja -mallit huomioon ottaen finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan, jossa esitetään menetelmiin ja prosesseihin liittyvät parhaat valvontakäytännöt;

▼B

b) se myötävaikuttaa oikeudellisesti sitovien unionin säädösten yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, estämällä toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön, sovittelemalla ja ratkaisemalla toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, varmistamalla finanssilaitosten tehokkaan ja yhdenmukaisen valvonnan sekä huolehtimalla valvontakollegioiden yhdenmukaisesta toiminnasta ja toteuttamalla toimia muun muassa kriisitilanteissa;

▼M1

c) se edistää tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä;

▼B

d) se tekee tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttamisen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;

e) se järjestää ja suorittaa toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointia muun muassa antamalla ohjeita ja suosituksia sekä määrittämällä parhaita käytäntöjä valvontatulosten johdonmukaisuuden parantamiseksi;

▼B

f) se seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan, myös silloin kun tähän on aihetta erityisesti kotitalouksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille suunnattujen luottojen kehityssuuntauksissa;

g) se laatii taloudellisia markkina-analyyseja tietojen saamiseksi pankkiviranomaisen tehtävien hoitamista varten;

h) se parantaa tallettajien ja sijoittajien suojaa;

▼M1

i) se edistää 21–26 artiklan mukaisesti valvontakollegioiden johdonmukaista ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskin valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämistä ja yhteensovittamista varmistaen tallettajien ja sijoittajien suojan korkean tason koko unionissa ja kehittäen menetelmiä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisin ratkaisemiseksi ja soveltuvien rahoitusvälineiden tarpeen arvioimiseksi, jotta edistetään kriisinhallintaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä sellaisten rajojen yli toimivien finanssilaitosten osalta, jotka voivat aiheuttaa järjestelmäriskin;

▼B

j) se suorittaa muita tässä asetuksessa tai muissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä tehtäviä;

k) se julkaisee ja päivittää säännöllisesti verkkosivustollaan toimialaansa liittyviä tietoja, erityisesti rekisteröidyistä finanssilaitoksista omalla vastuualueellaan sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla.

▼M1

_____

1 a. Hoitaessaan tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti pankkiviranomainen:

a) käyttää täysimääräisesti sille annettuja valtuuksia; ja

b) ottaen huomioon luottolaitosten turvallisuuden ja luotettavuuden varmistamista koskevan ensiarvoisen tärkeän tavoitteen ottaa täysimääräisesti huomioon luottolaitosten eri tyypit, liiketoimintamallit ja koon.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi pankkiviranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta ja erityisesti toimivalta

a) laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi 10 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;

b) laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 15 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;

c) antaa ohjeita ja suosituksia 16 artiklassa säädetyin tavoin;

▼B

d) antaa erityistapauksissa suosituksia 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuin tavoin;

e) tehdä toimivaltaisille viranomaisille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 18 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;

f) jos kyseessä on suoraan sovellettava unionin oikeus, tehdä finanssilaitoksille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 17 artiklan 6 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa ja 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;

g) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 34 artiklassa säädetyin tavoin;

h) kerätä tarvittavat tiedot finanssilaitoksista 35 artiklassa säädetyin tavoin;

i) kehittää yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tuotteen ominaispiirteiden ja jakeluprosessien vaikutusta laitosten taloudelliseen tilanteeseen ja kuluttajansuojaan;

j) luoda keskitetysti saatavilla oleva tietokanta rekisteröidyistä finanssilaitoksista toimivaltaansa kuuluvalla alalla, silloin kun tästä on säädetty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä.

▼M1

2 a. Pankkiviranomainen ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan ja 2 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään asianmukaisesti huomioon sääntelyn parantamisen periaatteet, mukaan luettuina tämän asetuksen mukaisesti toteutettujen kustannus-hyötyanalyysien tulokset.

▼B

9 artikla

Kuluttajansuojaan ja finanssialan toimintaan liittyvät tehtävät

1. Pankkiviranomaisella on johtava tehtävä avoimuuden, selkeyden ja oikeudenmukaisuuden edistämisessä kuluttajien finanssituotteiden tai -palvelujen markkinoilla koko sisämarkkina-alueella myös siten, että se:

a) kerää ja analysoi tietoja kulutuksen muutoksista ja raportoi niistä,

b) tarkastelee ja sovittaa yhteen talouden toiminnan ymmärtämiseen tähtääviä ja talousalan valistusta koskevia toimivaltaisten viranomaisten aloitteita,

c) kehittää alan koulutustavoitteita, ja

d) edistää yhteisten julkistamissääntöjen kehittämistä.

▼B

2. Pankkiviranomainen valvoo uusia ja nykyisiä finanssialan toimia ja voi antaa ohjeita ja suosituksia markkinoiden turvallisuuden ja vakauden sekä sääntelykäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

3. Pankkiviranomainen voi myös antaa varoituksia, jos jokin finanssialan toiminta muodostaa vakavan uhan 1 artiklan 5 kohdassa säädetyille tavoitteille.

▼M1

4. Pankkiviranomainen perustaa pankkiviranomaisen organisaatioon kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, jossa saatetaan yhteen kaikki asiaankuuluvat valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia yhteensovitetusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa pankkiviranomaiselle neuvoja, joita se voi esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

▼B

5. Pankkiviranomainen voi asettaa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä säädetyin edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 18 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyin edellytyksin.

Pankkiviranomainen tarkistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstään sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Jäsenvaltio voi pyytää pankkiviranomaista harkitsemaan päätöstään uudelleen. Siinä tapauksessa pankkiviranomainen päättää 44 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, pitääkö se päätöksensä voimassa.

▼M1

Pankkiviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kielto tai rajoitus tietyntyyppisille finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen ilmetessä ilmoittaa siitä komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan helpottaa tällaisen kiellon tai rajoituksen asettamista.

▼B

10 artikla

Tekniset sääntelystandardit

1. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen harmonisointi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla, pankkiviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi. Pankkiviranomainen antaa standardiluonnoksensa komission hyväksyttäviksi.

▼B

Teknisten sääntelystandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisältö on rajoitettu lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyin säädöksin, joihin ne perustuvat.

Ennen kuin pankkiviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Pankkiviranomainen pyytää lisäksi lausunnon 37 artiklassa tarkoitetulta pankkialan osallisryhmältä.

Kun pankkiviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen sääntelystandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Se voi hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnokset vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen sääntelystandardin luonnosta tai aikoo hyväksyä sen osittain tai muutettuna, se lähettää teknisen sääntelystandardin luonnoksen takaisin pankkiviranomaiselle ja selittää, miksi se ei hyväksy sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen uudelleen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole tämän kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin tarpeellisiksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmisteleman teknisen sääntelystandardin luonnoksen sisältöä sovittamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Jos pankkiviranomainen ei ole toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.

▼B

3. Vain jos pankkiviranomainen ei toimita teknisen sääntelystandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin delegoidulla säädöksellä ilman pankkiviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten sääntelystandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitetulta pankkialan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen sääntelystandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen sääntelystandardinsa luonnoksen pankkiviranomaiselle. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole neljännessä alakohdassa tarkoitetun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin.

Jos pankkiviranomainen on toimittanut muutetun teknisen sääntelystandardin luonnoksen kuuden viikon kuluessa, komissio voi muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta pankkiviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin tarpeellisiksi katsomine muutoksineen. Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmistelemien teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä sovittamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

4. Tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

11 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 16 päivästä joulukuuta 2010 lukien valta hyväksyä 10 artiklassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 14 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Heti kun komissio on hyväksynyt teknisen sääntelystandardin, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan 12–14 artiklassa säädettyjä ehtoja.

12 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen teknisten sääntelystandardien voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa pidennetään kolmella kuukaudella.

▼M2

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin pankkiviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa pidennetään aluksi yhdellä kuukaudella, ja sitä voidaan pidentää vielä yhdellä lisäkuukaudella.

▼B

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut teknistä sääntelystandardia, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Tekninen sääntelystandardi voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen tämän määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa standardia.

▼B

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa teknistä sääntelystandardia 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti teknistä sääntelystandardia vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa kyseistä teknistä sääntelystandardia.

14 artikla

Teknisen sääntelystandardin luonnoksen hyväksymättä jättäminen tai muuttaminen

1. Mikäli komissio ei hyväksy teknisen sääntelystandardin luonnosta tai muuttaa sitä 10 artiklassa säädetyin tavoin, se ilmoittaa asiasta pankkiviranomaiselle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää niille syyt ratkaisulleen.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi tarvittaessa kutsua asiasta vastaavan komission jäsenen ja pankkiviranomaisen puheenjohtajan kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kokoukseen tai neuvoston erityiseen istuntoon eriävien näkemystensä esittämiseksi ja selvittämiseksi.

15 artikla

Tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Pankkiviranomainen voi laatia teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla. Teknisten täytäntöönpanostandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisällössä on määritettävä näiden säädösten soveltamisen edellytykset. Pankkiviranomainen antaa teknisten täytäntöönpanostandardiensa luonnokset komission hyväksyttäviksi.

Ennen kuin pankkiviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Pankkiviranomainen pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitetulta pankkialan osallisryhmältä lausunnon.

Kun pankkiviranomainen toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vain osittain tai muutettuna, jos unionin etu sitä vaatii.

▼B

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai se aikoo hyväksyä sen vain osittain tai muutettuna, se lähettää sen takaisin pankkiviranomaiselle ja ilmoittaa, miksi se ei aio hyväksyä sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen komissiolle uudelleen virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole viidennessä alakohdassa tarkoitetun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeellisiksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmisteleman teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen sisältöä sovittamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Jos pankkiviranomainen ei ole toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.

3. Vain jos pankkiviranomainen ei toimita teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin täytäntöönpanosäädöksellä ilman pankkiviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitetulta pankkialan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen pankkiviranomaiselle. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼B

Jollei pankkiviranomainen ole neljännessä alakohdassa tarkoitetun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin.

Jos pankkiviranomainen on toimittanut muutetun teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen kuuden viikon jakson kuluessa, komissio voi muuttaa teknistä täytäntöönpanostandardin luonnosta pankkiviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeellisiksi katsomine muutoksineen.

Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmistelemien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten sisältöä sovittamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

4. Tekniset täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

16 artikla

Ohjeet ja suositukset

1. Pankkiviranomainen antaa toimivaltaisille viranomaisille tai finanssilaitoksille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen aikaansaamiseksi EFVJ:ssä sekä unionin oikeuden yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2. Pankkiviranomainen järjestää tarvittaessa ohjeita ja suosituksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Näiden kuulemisten ja analyysien on oltava oikeassa suhteessa ohjeen tai suosituksen laajuuteen, luonteeseen ja vaikutukseen. Pankkiviranomainen pyytää tarvittaessa lisäksi 37 artiklassa tarkoitetulta pankkialan osallisryhmältä lausuntoja tai neuvoja.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ohjeen tai suosituksen antamisesta vahvistettava, noudattaako tai aikooko se noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata tai aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava asiasta pankkiviranomaiselle ja esitettävä perustelunsa.

Pankkiviranomainen ilmoittaa julkisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen ei noudata tai aio noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Pankkiviranomainen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkaista toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat perustelut sille, että se ei noudata kyseistä ohjetta tai suositusta. Toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen tällaisesta julkaisemisesta.

▼B

Jos ohjeessa tai suosituksessa niin edellytetään, finanssilaitosten on ilmoitettava selkeästi ja yksityiskohtaisesti, noudattavatko ne kyseistä ohjetta tai suositusta.

4. Pankkiviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ne ohjeet ja suositukset, jotka se on antanut, ja mainitsee, mitkä toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet niitä ja miten pankkiviranomainen aikoo varmistaa, että asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset vastedes noudattavat sen ohjeita ja suosituksia.

17 artikla

Unionin oikeuden rikkominen

1. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, 10–15 artiklan mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä tavalla, joka on ilmeisesti unionin oikeuden vastainen ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää näissä säädöksissä asetetut vaatimukset, pankkiviranomainen toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti.

2. Pankkiviranomainen voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, pankkialan osallisryhmän pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼M2

Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pankkiviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevansa tutkimukseensa, myös tiedot siitä, miten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan unionin oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.

▼B

3. Pankkiviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta antaa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä unionin oikeuden noudattamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava pankkiviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa varmistaakseen unionin oikeuden noudattamisen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut unionin oikeutta yhden kuukauden kuluessa pankkiviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi pankkiviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan antaa virallisen lausunnon, jossa toimivaltaista viranomaista vaaditaan toteuttamaan toimet, joita unionin oikeuden noudattaminen edellyttää. Komission virallisessa lausunnossa on otettava huomioon pankkiviranomaisen suositus.

▼B

Komissio antaa tällaisen virallisen lausunnon viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella.

Pankkiviranomainen ja toimivaltaiset viranomaiset toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun virallisen lausunnon vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja pankkiviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa tämän virallisen lausunnon noudattamiseksi.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 4 kohdassa tarkoitettua virallista lausuntoa tuossa kohdassa mainitun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka finanssijärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että virallista lausuntoa ei noudateta, pankkiviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa sitä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

Pankkiviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla antaman virallisen lausunnon mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toteuttaessaan toimia sellaisten kysymysten osalta, joista on annettu 4 kohdan mukainen virallinen lausunto tai tehty 6 kohdan mukainen päätös, toimivaltaisten viranomaisten on, tapauksen mukaan, noudatettava joko kyseistä virallista lausuntoa tai päätöstä.

8. Pankkiviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa, mitkä toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset eivät ole noudattaneet tämän artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja virallisia lausuntoja tai päätöksiä.

18 artikla

Toimet kriisitilanteissa

▼M1

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen edistää aktiivisesti ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, sovittaa yhteen asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.

▼M1

Jotta pankkiviranomainen voi hoitaa tämän edistämis- ja yhteensovittamistehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista merkityksellisistä muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.

▼B

2. Neuvosto voi komissiota ja EJRK:aa sekä tarvittaessa Euroopan valvontaviranomaisia kuullen hyväksyä pankkiviranomaisen, komission tai EJRK:n pyynnöstä pankkiviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan tämän asetuksen soveltamista varten kriisitilanteen olemassaolo. Neuvosto tarkastelee tätä päätöstä uudelleen asianmukaisin väliajoin ja vähintään kerran kuukaudessa. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kuukauden päätyttyä, sen voimassaolo lakkaa ilman eri toimenpiteitä. Neuvosto voi julistaa kriisitilanteen päättyneeksi milloin tahansa.

Jos EJRK tai pankkiviranomainen katsoo, että kriisitilanne saattaa syntyä, ne antavat neuvostolle osoitetun luottamuksellisen suosituksen ja liittävät siihen tilannearvion. Sen jälkeen neuvosto arvioi, onko tarpeen järjestää istunto. Tässä menettelyssä on taattava asianmukainen luottamuksellisuus.

Jos neuvosto toteaa kriisitilanteen olemassaolon, se ilmoittaa siitä asianmukaisesti ja viipymättä Euroopan parlamentille ja komissiolle.

▼M1

3. Neuvoston hyväksyttyä 2 kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisten viranomaisten yhteensovitettu toiminta on tarpeen sellaisiin epäsuotuisiin muutoksiin reagoimiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti reagoidakseen tällaisiin muutoksiin varmistamalla, että finanssilaitokset ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

▼B

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 3 kohdassa tarkoitettua pankkiviranomaisen päätöstä siinä asetetun määräajan kuluessa, pankkiviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttyjen säädösten, mainittujen säädösten mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa laitosta vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet kyseisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa. Tätä sovelletaan vain tilanteissa, joissa toimivaltainen viranomainen ei sovella 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttyjä säädöksiä, mainittujen säädösten mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai soveltaa niitä tavalla, joka on ilmeisesti kyseisten säädösten selvä rikkominen, ja joissa on tarpeen kiireesti korjata tilanne finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden palauttamiseksi unionissa.

▼B

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien kysymysten osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

19 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen rajat ylittävissä tilanteissa

▼M1

1. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puuttumisesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa, pankkiviranomainen voi yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklassa säädettyjä valtuuksia.

▼B

Tapauksissa, jotka on määritelty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä, ja joissa objektiivisten arviointiperusteiden mukaan eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten voidaan todeta olevan erimielisiä, pankkiviranomainen voi omasta aloitteestaan auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Pankkiviranomainen asettaa määräajan toimivaltaisten viranomaisten väliselle sovittelulle ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monitahoisuuden ja kiireellisyyden. Tässä vaiheessa pankkiviranomainen toimii sovittelijana.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen 2 kohdassa tarkoitetussa sovitteluvaiheessa, pankkiviranomainen voi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä vaikutuksiltaan kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovan päätöksen, jossa näitä vaaditaan asian ratkaisemiseksi toteuttamaan tietty toimi tai pidättymään toimista, jotta varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata pankkiviranomaisen päätöstä ja jättää siten varmistamatta, että finanssilaitos noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten nojalla suoraan sovellettavissa, pankkiviranomainen voi tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa tätä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

▼B

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden. Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava näiden päätösten mukaisia.

6. Pankkiviranomaisen puheenjohtaja selvittää 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien luonteen ja tyypin, aikaansaadut sopimukset ja näiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi tehdyt päätökset.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen toimialojen välillä

Yhteiskomitea ratkaisee 19 artiklassa ja 56 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän asetuksen, asetuksen (EU) 1094/2010 ja asetuksen (EU) 1095/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten välille mahdollisesti syntyvät toimialojen väliset erimielisyydet.

▼M1

20 a artikla

Vakavaraisuuden arviointiprosessin lähentäminen

Pankkiviranomainen edistää valtuuksiensa rajoissa vakavaraisuuden arviointiprosessin lähentämistä direktiivin 2013/36/EU 4 mukaisesti, jotta unioniin luodaan vahvat valvontastandardit.

▼B

21 artikla

Valvontakollegiot

▼M1

1. Pankkiviranomainen edistää valtuuksiensa rajoissa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa ja unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista valvontakollegioissa. Pankkiviranomainen edistää parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi yhteisiä valvontasuunnitelmia ja yhteisiä tarkastuksia, ja sen henkilöstö voi osallistua valvontakollegioiden toimintaan, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti paikan päällä tekemiin tarkastuksiin.

2. Pankkiviranomaisella on päävastuu valvontakollegioiden yhdenmukaisen toiminnan varmistamisesta rajojen yli unionissa toimivien finanssilaitosten osalta, ja se ottaa huomioon 23 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin ja kutsuu tarvittaessa koolle kollegion.

▼B

Tätä kohtaa ja tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa pankkiviranomaista pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna ”toimivaltaisena viranomaisena”.

▼B

Pankkiviranomainen voi

a) kerätä ja jakaa yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikki olennaiset tiedot helpottaakseen kollegion työtä sekä perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoida sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat kollegiossa toimivaltaisten viranomaisten saatavilla;

b) käynnistää ja sovittaa yhteen unionin laajuisia stressitestejä 32 artiklan mukaisesti, jotta voidaan arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, erityisesti 23 artiklassa tarkoitettua laitosten aiheuttamaa järjestelmäriskiä, sekä arvioida järjestelmäriskin mahdollista lisääntymistä stressitilanteissa varmistaen, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla yhdenmukaisia menetelmiä, ja tarvittaessa antaa toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen stressitestissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi;

c) edistää tehokkaita ja toimivia valvontatoimia ja myös arvioida riskit, joille finanssilaitokset altistuvat tai saattavat altistua sen mukaan kuin valvontaprosessissa tai stressitilanteissa on todettu;

d) valvoo tässä asetuksessa määritettyjen tehtävien ja valtuuksien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tehtäviä; ja

e) pyytää kollegiota käsittelemään asian uudelleen, jos se katsoo, että päätös johtaisi unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai ei edistäisi valvontakäytäntöjen lähentymisen tavoitetta. Se voi myös vaatia konsolidointiryhmän valvojaa kutsumaan kollegion kokouksen koolle tai lisätä kohdan kokouksen esityslistalle.

3. Pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia varmistaakseen valvontakollegioiden käytännön toimintaa koskevien säännösten yhtenäisten soveltamisen edellytykset sekä antaa 16 artiklan nojalla hyväksyttyjä ohjeita ja suosituksia valvonnan ja valvontakollegioiden omaksumien parhaiden käytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

4. Pankkiviranomaisella on oikeudellisesti sitova sovittelijan tehtävä, jonka tarkoituksena on antaa sille mahdollisuus ratkaista toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Pankkiviranomainen voi 19 artiklan mukaisesti tehdä valvontapäätöksiä, joita sovelletaan suoraan kyseiseen laitokseen.

22 artikla

Yleiset säännökset

1. Pankkiviranomainen ottaa asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 määritellyn järjestelmäriskin. Se arvioi sellaisten häiriöiden vaaraa finanssipalvelujen alalla, jotka

a) johtuvat koko finanssijärjestelmän tai sen osien heikentymisestä; ja

▼B

b) saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalitalouteen.

Pankkiviranomainen ottaa tarvittaessa huomioon EJRK:n ja pankkiviranomaisen kehittämän järjestelmäriskin seurannan ja arvioinnin sekä reagoi EJRK:n varoituksiin ja suosituksiin asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

▼M1

1 a. Pankkiviranomainen harkitsee vähintään vuosittain, onko syytä toteuttaa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kestokyvystä 32 artiklan mukaisesti, ja ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle harkintansa tuloksista. Kun tällaisia unionin laajuisia arviointeja toteutetaan, pankkiviranomainen antaa tietoja kutakin osallistuvaa finanssilaitosta koskevista tuloksista, jos se katsoo tämän olevan asianmukaista.

▼B

2. Pankkiviranomainen laatii yhteistyössä EJRK:n kanssa yhteiset määrälliset ja laadulliset indikaattorit (”mittarit”) järjestelmäriskin määrittämistä ja mittaamista varten.

Pankkiviranomainen kehittää myös asianmukaisen stressitestijärjestelmän, jonka avulla voidaan tunnistaa ne finanssilaitokset, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin. Näihin laitoksiin sovelletaan tiukennettua valvontaa sekä tarvittaessa 25 artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisinratkaisumenettelyjä.

3. Pankkiviranomainen laatii tarpeen mukaan finanssilaitoksille lisäohjeita ja -suosituksia niiden aiheuttaman järjestelmäriskin huomioon ottamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten soveltamista.

Pankkiviranomainen varmistaa, että finanssilaitosten aiheuttama järjestelmäriski otetaan huomioon laadittaessa luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttyjen säädösten mukaisilla aloilla.

4. Pankkiviranomainen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan suorittaa tietyntyyppisen finanssilaitoksen tai tuotteen tai menettelytavan tutkinnan, jotta voidaan arvioida mahdollisia finanssijärjestelmän vakauteen kohdistuvia uhkia ja antaa asianmukaisia toimintaa koskevia suosituksia kyseisille toimivaltaisille viranomaisille.

Pankkiviranomainen voi tätä varten käyttää sille tässä asetuksessa, myös 35 artiklassa, annettuja valtuuksia.

5. Yhteiskomitea huolehtii tämän artiklan mukaisesti suoritettujen toimien yleisestä ja alojen välisestä yhteensovittamisesta.

▼B

23 artikla

Järjestelmäriskin tunnistaminen ja mittaaminen

1. Pankkiviranomainen kehittää EJRK:aa kuullen järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita sekä asianmukaisen stressitestijärjestelmän, johon kuuluu finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin stressitilanteissa tapahtuvan mahdollisen lisääntymisen arviointi. Finanssilaitoksiin, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin, sovelletaan tiukennettua valvontaa sekä tarvittaessa 25 artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisinratkaisumenettelyjä.

2. Laatiessaan finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita pankkiviranomainen ottaa täysin huomioon asiaankuuluvat kansainväliset, mukaan lukien Finanssimarkkinoitten vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board, FSB), Kansainvälisen valuuttarahaston (International Monetary Fund, IMF) ja Kansainvälisen järjestelypankin (Bank for International Settlements, BIS) vahvistamat lähestymistavat.

24 artikla

Pysyvä valmius torjua järjestelmäriskit

1. Pankkiviranomainen varmistaa, että sillä on erityinen ja jatkuva valmius torjua tehokkaasti 22 ja 23 artiklassa tarkoitettujen järjestelmäriskien toteutumista, erityisesti sellaisten laitosten osalta, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin.

2. Pankkiviranomainen toteuttaa sille tässä asetuksessa ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä annetut tehtävät sekä edistää johdonmukaisen ja yhteensovitetun kriisinhallinta- ja kriisinratkaisujärjestelmän toteutumista unionissa.

25 artikla

Tervehdyttämis- ja kriisinratkaisumenettelyt

▼M1

1. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti tehokkaiden, yhdenmukaisten ja ajantasaisten finanssilaitoksille tarkoitettujen tervehdyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen. Pankkiviranomainen avustaa myös 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä määritetyissä tapauksissa kriisitilanteessa noudatettavien menettelyjen ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämisessä, jotta mahdolliset häiriöt vaikuttaisivat järjestelmään mahdollisimman vähän.

▼B

2. Pankkiviranomainen voi määritellä parhaita käytäntöjä, joilla pyritään helpottamaan vaikeuksissa olevia laitoksia ja erityisesti rajojen yli toimivia ryhmittymiä koskevaa kriisinratkaisua tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen, samalla varmistaen, että käytössä on asianmukaisia välineitä, riittävät resurssit mukaan lukien, joiden avulla kyseisen laitoksen tai ryhmittymän kriisi voidaan ratkaista moitteettomasti, kustannustehokkaasti ja viipymättä.

3. Pankkiviranomainen voi laatia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

26 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien eurooppalainen järjestelmä

1. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa kansallisten talletusten vakuusjärjestelmien eurooppalaisen järjestelmän lujittamiseen toimimalla sille tässä asetuksessa annetun toimivallan nojalla sen varmistamiseksi, että direktiivi 94/19/EY pannaan asianmukaisesti täytäntöön siten, että tuossa direktiivissä säädetyllä tavalla voidaan varmistaa, että ne maksut, jotka kansalliset talletusten vakuusjärjestelmät vastaanottavat finanssilaitoksilta, myös niiltä finanssilaitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet ja keräävät talletuksia unionin alueella mutta joiden päätoimipaikka on unionin ulkopuolella, turvaavat näiden järjestelmien riittävän rahoituksen, ja korkeatasoisen suojan turvaamiseksi kaikille tallettajille yhdenmukaisten puitteiden mukaisesti koko unionissa ilman, että puututaan keskinäisten vakuusjärjestelmien vakauttavaan asemaan suojan antamisessa, edellyttäen, että nämä järjestelmät ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

2. Talletusten vakuusjärjestelmiin sovelletaan pankkiviranomaisen valtuuksia hyväksyä ohjeita ja suosituksia koskevaa 16 artiklaa.

3. Pankkiviranomainen voi laatia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäljempänä 81 artiklassa tarkoitetussa tämän asetuksen tarkistuksessa tarkastellaan erityisesti kansallisten talletusten vakuusjärjestelmien eurooppalaisen järjestelmän lähentymistä.

27 artikla

Pankkien kriisinratkaisu- ja rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä

1. Pankkiviranomainen edistää menetelmien kehittämistä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten, erityisesti niiden, jotka voivat aiheuttaa järjestelmäriskin, kriisin ratkaisemiseksi tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen ja joilla niiden toiminta voidaan lopettaa asianmukaisesti ja viipymättä, mihin sisältyvät tarvittaessa johdonmukaiset ja vahvat rahoitusjärjestelyt.

▼M1

2. Pankkiviranomainen arvioi sellaisen johdonmukaisten, vankkojen ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän tarvetta, joka käsittää asianmukaisia rahoitusvälineitä ja on yhdistetty joukkoon yhteensovitettuja kriisinhallintajärjestelmiä.

▼B

Pankkiviranomainen edistää työskentelyä, joka koskee tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä kysymyksiä ja sellaisten finanssilaitoksia koskevien maksujärjestelmien kumulatiivisia vaikutuksia, joita voidaan ottaa käyttöön vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallitsemiseksi osana johdonmukaista ja uskottavaa kriisinratkaisukehystä.

▼B

Jäljempänä 81 artiklassa tarkoitetussa tämän asetuksen arvioinnissa tarkastellaan erityisesti pankkiviranomaisen aseman mahdollista vahvistamista kriisien ehkäisyn, hallinnan ja ratkaisun osalta ja tarvittaessa Euroopan kriisinratkaisurahaston perustamista.

28 artikla

Tehtävien ja vastuun siirto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tehtäviä ja vastuuta pankkiviranomaiselle tai muille toimivaltaisille viranomaisille tämän siirron vastaanottajan suostumuksella ja tässä artiklassa säädetyin edellytyksin. Jäsenvaltiot voivat säätää vastuun siirtoa koskevia erityisjärjestelyjä, joita on noudatettava ennen kuin niiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tällaisia siirtoa koskevia sopimuksia, ja ne voivat rajoittaa siirron laajuuden siihen, mikä on tarpeen rajojen yli toimivien finanssilaitosten tai -ryhmittymien tehokkaan valvonnan kannalta.

2. Pankkiviranomainen rohkaisee ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä yksilöimällä tehtävät ja vastuut, jotka voidaan siirtää tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.

3. Vastuun siirron on johdettava 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä säädetyn toimivallan uudelleenjakoon. Siirrettyyn vastuuseen liittyvä menettely, täytäntöönpano sekä hallinnollinen ja oikeudellinen valvonta määräytyy sen viranomaisen lain mukaan, jolle vastuu on siirretty.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava pankkiviranomaiselle siirtoa koskevista sopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Ne saavat panna sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu pankkiviranomaiselle.

Pankkiviranomainen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon kuukauden kuluessa siitä, kun sille on ilmoitettu sopimuksesta.

Pankkiviranomainen julkistaa toimivaltaisten viranomaisten tekemät siirtoa koskevat sopimukset sopivalla tavalla varmistaakseen, että niistä ilmoitetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

29 artikla

Yhteinen valvontakulttuuri

1. Pankkiviranomainen osallistuu aktiivisesti yhteisen unionin valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko unionissa. Pankkiviranomainen suorittaa ainakin seuraavat toimet:

a) se antaa toimivaltaisille viranomaisille lausuntoja;

b) se edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä;

▼B

c) se osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina, sekä kansainvälisten tilinpäätösstandardien kehittämiseen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

d) se tarkastelee komission hyväksymien asianomaisten teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien sekä pankkiviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia; ja

e) se laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja rohkaisee toimivaltaisia viranomaisia hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.

2. Pankkiviranomainen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

▼M1

Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi pankkiviranomainen laatii koko unionia varten ja pitää ajan tasalla finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan ottaen huomioon muun muassa finanssilaitosten muuttuvat liiketoimintakäytännöt ja -mallit. Eurooppalaisessa valvontakäsikirjassa on esitettävä menetelmiin ja prosesseihin liittyvät parhaat valvontakäytännöt.

▼B

30 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointi

1. Pankkiviranomainen järjestää ja suorittaa säännöllisesti toimivaltaisten viranomaisten joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä johdonmukaisempia. Tätä varten pankkiviranomainen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa objektiivisesti. Vertaisarviointeja suoritettaessa on otettava huomioon kyseistä toimivaltaista viranomaista koskevat olemassa olevat tiedot ja arvioinnit.

2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:

a) toimivaltaisen viranomaisen resurssien ja hallinnointijärjestelyjen riittävyys ottaen erityisesti huomioon 10–15 artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten tehokas soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;

b) unionin oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 10–16 artiklan nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin valvontakäytännöllä saavutetaan unionin oikeudessa asetetut tavoitteet;

▼B

c) joidenkin toimivaltaisten viranomaisten kehittämät parhaat käytännöt, joita muiden toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti kannattaisi omaksua;

d) unionin oikeuden täytäntöön panemiseksi hyväksyttyjen säännösten noudattamisen valvonnan tehokkuus ja yhtenäisyys, mukaan lukien hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset niitä henkilöitä kohtaan, jotka ovat vastuussa siitä, että näitä säännöksiä ei ole noudatettu.

▼M1

3. Pankkiviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella 16 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Laatiessaan 10–15 artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi pankkiviranomainen ottaa huomioon vertaisarvioinnin tulokset sekä kaikki muut tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan, varmistaakseen lähentymisen laadukkaimpiin standardeihin ja käytäntöihin.

3 a. Pankkiviranomainen antaa komissiolle lausunnon, jos vertaisarviointi tai muut tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan, osoittavat lainsäädäntöaloitteen olevan tarpeen vakavaraisuusvalvonnan sääntöjen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi.

▼B

4. Pankkiviranomainen asettaa vertaisarviointien perusteella määritettävät parhaat käytännöt yleisesti saataville. Vertaisarviointien kaikki muut tulokset voidaan julkaista vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella.

31 artikla

Yhteensovittamista koskeva tehtävä

Pankkiviranomainen huolehtii yleisestä toimivaltaisten viranomaisten välisestä yleisestä yhteensovittamisesta erityisesti silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden unionissa.

Pankkiviranomainen edistää yhteensovitettua unionin toimintaa muun muassa

a) helpottamalla toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa;

▼M1

b) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden olisi oltava kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla tarvittaessa näiden tietojen luotettavuuden;

▼B

c) toimimalla neuvoa-antavana sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista;

▼M1

d) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle, neuvostolle ja komissiolle mahdollisista kriisitilanteista;

e) toteuttamalla kaikki tarvittavat toimet toimivaltaisten viranomaisten toiminnan koordinoimiseksi tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;

f) kokoamalla keskitetysti tiedot, jotka liittyvät laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin ja jotka saadaan toimivaltaisilta viranomaisilta 21 ja 35 artiklan mukaisesti. Pankkiviranomainen jakaa nämä tiedot muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

▼B

32 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

1. Pankkiviranomainen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrotason vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) ja EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Pankkiviranomainen sisällyttää arvioonsa taloudellisen analyysin markkinoista, joilla finanssilaitokset toimivat, ja arvion markkinoiden mahdollisten muutosten vaikutuksista näihin laitoksiin.

▼M1

2. Pankkiviranomainen aloittaa ja sovittaa yhteen yhteistyössä EJRK:n kanssa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää

a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;

b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, jotka on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista;

c) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta laitokseen; ja

d) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan varoja silloin, kun se on stressitestien tekemisen kannalta tarpeellista.

▼B

3. Pankkiviranomainen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 säädettyjä EJRK:n tehtäviä.

▼B

Pankkiviranomainen sisällyttää näihin arviointeihin keskeisten riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suosittaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.

▼M1

3 a. Suorittaakseen unionin laajuisia finanssilaitosten kestokyvyn arviointeja tämän artiklan nojalla pankkiviranomainen voi pyytää tietoja suoraan kyseisiltä finanssilaitoksilta 35 artiklan ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Se voi myös vaatia toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan erityisarviointeja. Se voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia tekemään paikan päällä tarkastuksia, joihin se voi osallistua 21 artiklan ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti, jotta varmistetaan menettelyjen, käytäntöjen ja tulosten vertailukelpoisuus ja luotettavuus.

3 b. Pankkiviranomainen voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia määräämään, että tietojen, joita finanssilaitosten on toimitettava 3 a kohdan nojalla, osalta tehdään riippumaton tarkastus.

▼B

4. Pankkiviranomainen varmistaa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa tekemällään tiiviillä yhteistyöllä, että useita toimialoja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

33 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Pankkiviranomainen voi kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eivätkä ne estä jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa.

2. Pankkiviranomainen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmien vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

3. Pankkiviranomainen esittää 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa hallinnolliset järjestelyt, joista on sovittu kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden hallintojen kanssa ja sen, miten vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun on osallistuttu.

34 artikla

Muut tehtävät

1. Pankkiviranomainen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.

▼B

2. Kun on kyse sulautumisiin ja omistusosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, soveltamisalaan, ja jotka tuon direktiivin mukaan edellyttävät kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemista, pankkiviranomainen voi, jos jokin näistä toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää, antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista, ei kuitenkaan direktiivin 2006/48/EY 19 a artiklan 1 kohdan e alakohdassa mainittujen perusteluiden osalta. Lausunto on annettava viipymättä ja joka tapauksessa ennen direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, mukaisen arviointiajan päättymistä. Jäljempänä olevaa 35 artiklaa sovelletaan aloihin, joiden osalta pankkiviranomainen voi antaa lausunnon.

35 artikla

Tietojen kerääminen

▼M1

1. Toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille määritellyissä muodoissa kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien hoitamiseen, edellyttäen että niillä on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin. Tietojen on oltava täsmällisiä, yhtenäisiä, täydellisiä ja oikea-aikaisia.

2. Pankkiviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa tai vastaavia pankkiviranomaisen hyväksymiä malleja käyttäen. Tällaisissa pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä ilmoitusten muotoja.

3. Pankkiviranomainen antaa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja tämän asetuksen 70 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.

▼B

4. Ennen kuin pankkiviranomainen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää ilmoitusvelvoitteiden päällekkäisyys, sen on otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat ja jakamat asiaankuuluvat ja jo olemassa olevat tilastot.

5. Jos tietoja ei ole saatavilla taikka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, pankkiviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtionvarain hoidosta vastaavalle ministeriölle, jos tällä on käytettävissään vakavaraisuutta koskevia tietoja, kansalliselle keskuspankille tai tilastotoimistolle.

▼M1

6. Jos täydellisiä tai täsmällisiä tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei anneta ajoissa saataville 1 tai 5 kohdan mukaisesti, pankkiviranomainen voi asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämällä pyytää tietoja suoraan

a) asianomaisilta finanssilaitoksilta;

b) asianomaisten finanssilaitosten holdingyhtiöiltä tai sivuliikkeiltä;

▼M1

c) finanssikonserniin tai -ryhmittymään kuuluvilta sääntelemättömiltä operatiivisilta yksiköiltä, jotka ovat merkittäviä asianomaisten finanssilaitosten finanssialan toimien kannalta.

Tällaisen pyynnön vastaanottajan on heti ja ilman aiheetonta viivästystä toimitettava pankkiviranomaiselle selkeät, täsmälliset ja täydelliset tiedot.

▼B

Pankkiviranomaisen on ilmoitettava tämän kohdan ja 5 kohdan mukaisesti tehdyistä pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

7. Pankkiviranomainen voi käyttää tämän artiklan nojalla saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

▼M1

7 a. Jos 6 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottaja ei toimita selkeitä, täsmällisiä ja täydellisiä tietoja heti, pankkiviranomainen ilmoittaa asiasta Euroopan keskuspankille soveltuvissa tapauksissa ja kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, joiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimittava yhteistyössä pankkiviranomaisten kanssa, jotta varmistetaan, että kaikki tiedot ja niiden perustana olevat asiakirjat, kirjanpito tai arkistot, joihin pyynnön vastaanottajalla on laillinen pääsy, ovat käytettävissä tietojen todentamista varten.

▼B

36 artikla

Suhde EJRK:aan

1. Pankkiviranomainen tekee tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä EJRK:n kanssa.

2. Pankkiviranomainen toimittaa EJRK:lle säännöllisesti ja oikea-aikaisesti tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan mukaisesti. Pankkiviranomainen ottaa yhteistyössä EJRK:n kanssa käyttöön asianmukaisia sisäisiä menettelyjä luottamuksellisten tietojen, erityisesti yksittäisiä finanssilaitoksia koskevien tietojen, siirtoa varten.

3. Pankkiviranomainen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.

4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen pankkiviranomainen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa pankkiviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

▼B

Pankkiviranomainen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, mitä sille tällä asetuksella myönnettyjen valtuuksien mukaisia toimia sen on toteutettava varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

▼M1

Jos pankkiviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava neuvostolle ja EJRK:lle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta. EJRK ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille asetuksen (EU) N:o 1092/2010 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

▼B

5. Saatuaan EJRK:lta toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle osoitetun varoituksen tai suosituksen pankkiviranomainen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomainen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja keskusteltava tätä koskevista perusteluistaan hallintoneuvoston kanssa.

▼M1

Kun toimivaltainen viranomainen ilmoittaa asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvostolle ja EJRK:lle EJRK:n suosituksen perusteella toteuttamistaan toimista, sen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ja ilmoitettava asiasta myös komissiolle.

▼B

6. Suorittaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään pankkiviranomaisen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarkoin huomioon.

37 artikla

Pankkialan osallisryhmä

1. Perustetaan pankkialan osallisryhmä sidosryhmien kuulemisen helpottamiseksi pankkiviranomaisen tehtävien kannalta olennaisilla aloilla. Pankkialan osallisryhmää kuullaan sellaisten toimien johdosta, jotka toteutetaan teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja koskevien 10–15 artiklan mukaisesti sekä, siltä osin kuin ne eivät koske yksittäisiä finanssilaitoksia, ohjeita ja suosituksia koskevan 16 artiklan mukaisesti. Jos toimet on toteutettava kiireesti eikä kuuleminen ole mahdollista, pankkialan osallisryhmälle ilmoitetaan tästä mahdollisimman pian.

▼M1

Pankkialan osallisryhmä kokoontuu omasta aloitteestaan tarvittaessa ja joka tapauksessa vähintään neljä kertaa vuodessa.

▼B

2. Pankkialan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhtaisesti unionissa toimivia luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, niiden työntekijöiden edustajia sekä kuluttajia, pankkipalvelujen käyttäjiä

▼B

sekä pienten ja keskisuurten yritysten edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on oltava finanssilaitosten edustajia ja heistä kolmen osuus- ja säästöpankkien edustajia.

3. Hallintoneuvosto nimittää pankkialan osallisryhmän jäsenet asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella. Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma ja edustus ovat koko unionin kannalta asianmukaiset.

▼M1

4. Pankkiviranomainen toimittaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 70 artiklassa tarkoitetusta salassapitovelvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeristöpalvelujen tarjoamisen pankkialan osallisryhmälle. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustaville pankkialan osallisryhmän jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Tällaisen korvauksen on oltava vähintään samansuuruinen kuin neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ([1]) säädettyjen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä ’henkilöstösäännöt’, V osaston 1 luvun 2 jakson mukainen virkamiehille maksettava korvaus. Osallisryhmä voi perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä. Pankkialan osallisryhmän jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

▼B

Sama henkilö voi olla pankkialan osallisryhmän jäsenenä kaksi peräkkäistä toimikautta.

5. Pankkialan osallisryhmä voi antaa pankkiviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, joka liittyy erityisesti 10–16 artiklassa sekä 29, 30 ja 32 artiklassa säädettyihin pankkiviranomaisen tehtäviin.

6. Pankkialan osallisryhmä hyväksyy työjärjestyksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

7. Pankkiviranomainen julkistaa pankkialan osallisryhmän lausunnot ja neuvot sekä sen kuulemisesta saadut tulokset.

38 artikla

Turvatoimet

1. Pankkiviranomainen varmistaa, että 18 tai 19 artiklan nojalla tehdyt päätökset eivät millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että 19 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa pankkiviranomaiselle ja komissiolle kahden viikon kuluessa siitä, kun pankkiviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen pane päätöstä täytäntöön.

([1]) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

▼B

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, pankkiviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Pankkiviranomaisen on kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko pankkiviranomainen pitää päätöksensä voimassa, muuttaa sitä tai kumota sen. Jos päätös pidetään voimassa tai sitä muutetaan, pankkiviranomaisen on todettava, että päätös ei vaikuta finanssipoliittiseen vastuuseen.

Jos pankkiviranomainen pitää päätöksensä voimassa, neuvosto hyväksyy jossain istunnossaan, joka pidetään kahden kuukauden kuluessa pankkiviranomaisen neljännen alakohdan mukaisesta jäsenvaltiolle antamasta ilmoituksesta, annettujen äänten enemmistöllä päätöksen siitä, pidetäänkö pankkiviranomaisen päätös voimassa.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei tee viidennen alakohdan mukaista päätöstä pankkiviranomaisen päätöksen voimassa pitämisestä, pankkiviranomaisen päätös raukeaa.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että 18 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa pankkiviranomaiselle, komissiolle ja neuvostolle kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun pankkiviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, pankkiviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Neuvosto kutsuu kymmenen työpäivän kuluessa istunnon koolle ja hyväksyy jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä päätöksen siitä, kumotaanko pankkiviranomaisen päätös.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei hyväksy neljännen alakohdan mukaisesti päätöstä pankkiviranomaisen päätöksen kumoamisesta, pankkiviranomaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeyttäminen päättyy.

4. Jos neuvosto on 3 kohdan mukaisesti hyväksynyt päätöksen olla kumoamatta pankkiviranomaisen 18 artiklan 3 kohdan nojalla tekemää päätöstä ja asianomainen jäsenvaltio edelleen katsoo, että pankkiviranomaisen päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, kyseinen jäsenvaltio voi ilmoittaa asiasta komissiolle ja pankkiviranomaiselle ja pyytää neuvostoa käsittelemään asian uudelleen. Asianomaisen jäsenvaltion on selkeästi perusteltava, miksi se ei hyväksy neuvoston päätöstä.

Neljän viikon kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta neuvosto vahvistaa alkuperäisen päätöksensä tai hyväksyy uuden päätöksen 3 kohdan mukaisesti.

▼B

Neuvosto voi pidentää mainittua neljän viikon määräaikaa edelleen neljällä viikolla, jos tapauksen erityisolosuhteet sitä vaativat.

5. Kaikenlainen tämän artiklan väärinkäyttö, erityisesti pankkiviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kielletään sisämarkkinoille soveltumattomana.

39 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Ennen kuin pankkiviranomainen tekee tämän asetuksen mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa sille, jolle kulloinenkin päätös on osoitettu, aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisyyden, monitahoisuuden ja mahdolliset seuraukset. Tämä koskee soveltuvin osin 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja suosituksia.

2. Pankkiviranomaisen päätökset on perusteltava.

3. Niille, joille pankkiviranomaisen päätökset on osoitettu, on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.

4. Jos pankkiviranomainen on tehnyt 18 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisen päätöksen, se tarkastelee kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.

5. Pankkiviranomaisen 17, 18 tai 19 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tai finanssilaitoksen nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, paitsi jos julkistaminen olisi ristiriidassa finanssilaitosten perusteltujen, liikesalaisuuksien suojelemista koskevien etujen huomioon ottamisen kanssa tai jos se voisi vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka unionin koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden.

III LUKU

ORGANISAATIO

1 JAKSO

Hallintoneuvosto

40 artikla

Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:

a) puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

b) kustakin jäsenvaltiosta sen kansallisen viranomaisen päällikkö, jonka toimivaltaan kuuluu finanssilaitosten valvonta kyseisessä jäsenvaltiossa ja jonka on osallistuttava hallintoneuvoston kokouksiin henkilökohtaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa;

▼B

c) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

▼M1

d) Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämä äänioikeudeton edustaja;

▼B

e) EJRK:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

f) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.

2. Hallintoneuvosto kutsuu pankkialan osallisryhmän kokouksiin säännöllisesti ja vähintään kaksi kertaa vuodessa.

3. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on nimetä henkilöstöstään korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

4. Jos 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu viranomainen ei ole keskuspankki, tuossa kohdassa tarkoitettu hallintoneuvoston jäsen voi päättää ottaa mukaansa jäsenvaltion keskuspankin edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.

▼M1

4 a. Muissa kuin 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksittäisiä finanssilaitoksia koskevissa keskusteluissa Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämällä edustajalla voi olla mukanaan Euroopan keskuspankin edustaja, jolla on asiantuntemusta keskuspankkitoimintaan liittyvistä tehtävistä.

▼B

5. Niissä jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen mukaisesta valvonnasta, nämä viranomaiset sopivat yhteisestä edustajasta. Jos hallintoneuvoston käsiteltävänä oleva asia ei kuulu sen kansallisen viranomaisen toimivaltaan, jota 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen edustaa, tämä jäsen voi kuitenkin ottaa mukaansa asianomaisen kansallisen viranomaisen edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.

6. Kun toimitaan direktiivin 94/19/EY soveltamisalalla, 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisessä jäsenvaltiossa talletusten vakuusjärjestelmiä hoitavien elinten edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.

7. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.

Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

41 artikla

Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle annettuja erityistehtäviä varten ja se voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.

▼M1

1 a. Hallintoneuvosto kutsuu 17 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kuudesta muusta jäsenestä, jotka eivät edusta toimivaltaista viranomaista, jonka väitetään rikkoneen unionin oikeutta, ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan asiassa eikä suoraa kytköstä kyseiseen toimivaltaiseen viranomaiseen.

Kullakin lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

Lautakunnan päätös hyväksytään, jos vähintään neljä lautakunnan jäsentä äänestää sen puolesta.

2. Hallintoneuvosto kutsuu 19 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kuudesta muusta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan kiistassa eikä suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin.

Kullakin lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

Lautakunnan päätös hyväksytään, jos vähintään neljä lautakunnan jäsentä äänestää sen puolesta.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut lautakunnat esittävät 17 tai 19 artiklan mukaiset päätökset hallintoneuvoston lopullisesti hyväksyttäväksi.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy tässä artiklassa tarkoitettujen riippumattomien lautakuntien työjärjestyksen.

▼B

42 artikla

Riippumattomuus

Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan hallintoneuvoston jäseniin heidän suorittaessaan tehtäviään.

▼M1

Ensimmäinen ja toinen kohta eivät rajoita Euroopan keskuspankille asetuksella (EU) No 1024/2013 annettuja tehtäviä.

▼B

43 artikla

Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa pankkiviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.

2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitetut lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitetut päätökset.

▼B

3. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää johtokunnan ehdotuksen perusteella pankkiviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

5. Hallintoneuvosto hyväksyy johtokunnan ehdotuksen perusteella sekä 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomusluonnoksen pohjalta pankkiviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen kunakin vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus julkistetaan.

6. Hallintoneuvosto hyväksyy pankkiviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

7. Hallintoneuvosto hyväksyy talousarvion 63 artiklan mukaisesti.

8. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan 51 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

44 artikla

Päätöksenteko

▼M1

1. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 10–16 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 3 artiklassa, johon on sisällyttävä vähintään niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka koostuvat asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä osallistuvia jäsenvaltioita, jäljempänä ’osallistuvat jäsenvaltiot’, edustavista toimivaltaisista viranomaisista, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka koostuvat asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä osallistumattomia jäsenvaltioita, jäljempänä ’osallistumattomat jäsenvaltiot’, edustavista toimivaltaisista viranomaisista.

▼M1

Kun on kyse 17 ja 19 artiklan mukaisista päätöksistä, lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvostossa yksinkertaisella enemmistöllä, johon sisältyy niiden hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, siitä päivästä lähtien, jona enintään neljä äänioikeutettua jäsentä on sellaisia, jotka eivät ole osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään äänioikeutettujen hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, johon on sisällyttävä vähintään yksi ääni jäseniltä, jotka ovat osallistumattomia jäsenvaltioita edustavia toimivaltaisia viranomaisia.

Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni.

Hallintoneuvosto pyrkii yksimielisyyteen, kun on kyse 41 artiklan 2 kohdan mukaisesta lautakunnan kokoonpanosta. Jos yksimielisyyttä ei saavuteta, hallintoneuvoston päätökset tehdään sen äänioikeutettujen jäsenten kolmen neljäsosan enemmistöllä. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 18 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisten päätösten osalta niiden hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, johon sisältyy niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.

▼B

2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.

3. Hallintoneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

▼M1

4. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät puheenjohtajaa, toimitusjohtajaa ja Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämää edustajaa lukuun ottamatta saa osallistua hallintoneuvostossa käytäviin yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 75 artiklan 3 kohdassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä toisin säädetä.

4 a. Pankkiviranomaisen puheenjohtaja voi milloin tahansa pyytää äänestystä. Pankkiviranomaisen hallintoneuvosto pyrkii päätöksiä tehdessään yksimielisyyteen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta puheenjohtajan valtaan pyytää äänestystä ja pankkiviranomaisen päätöksentekomenettelyjen tehokkuuteen.

▼B

2 JAKSO

Johtokunta

45 artikla

Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja ja kuusi muuta hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten keskuudestaan valitsemaa hallintoneuvoston jäsentä.

Kullakin johtokunnan jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

▼M1

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Johtokuntaan on kuuluttava vähintään kaksi edustajaa osallistumattomista jäsenvaltioista. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.

▼B

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja ja komission edustaja osallistuvat johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Komission edustajalla on äänioikeus 63 artiklassa tarkoitetuissa asioissa.

Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu ennen kutakin hallintoneuvoston kokousta ja niin usein kuin johtokunta katsoo tarpeelliseksi. Johtokunta kokoontuu vähintään viisi kertaa vuodessa.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. Äänioikeudettomat jäsenet eivät, toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua johtokunnassa käytäviin yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin.

46 artikla

Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti eivätkä pyydä tai ota ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

▼B

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet taikka elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan johtokunnan jäseniin heidän hoitaessaan tehtäviään.

47 artikla

Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että pankkiviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.

2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäviksi.

3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 63 ja 64 artiklan mukaisesti.

▼M1

4. Johtokunta hyväksyy pankkiviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat henkilöstösääntöjen soveltamissäännöt 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼B

5. Johtokunta hyväksyy 72 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua pankkiviranomaisen asiakirjoihin.

6. Johtokunta tekee 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta ehdotuksen pankkiviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevaksi vuosikertomukseksi hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.

7. Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet 58 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO

Puheenjohtaja

48 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Pankkiviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.

▼B

2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on tehnyt valintansa, Euroopan parlamentti voi hallintoneuvoston valitsemaa ehdokasta kuultuaan vastustaa valitun henkilön nimitystä.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa. Tätä varahenkilöä ei saa valita johtokunnan jäsenistä.

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä

a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;

b) pankkiviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. Ainoastaan Euroopan parlamentti voi erottaa puheenjohtajan hallintoneuvoston päätöksen perusteella.

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä kysymyksistä eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

49 artikla

Riippumattomuus

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintoneuvoston asemaa puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

▼M1

49 a artikla

Kulut

Puheenjohtaja julkistaa tiedon pidetyistä kokouksista ja saadusta kestityksestä. Kulut ilmoitetaan henkilöstösääntöjen mukaisesti.

▼B

50 artikla

Kertomus

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä antamaan lausunnon kunnioittaen kuitenkin täysin hänen riippumattomuuttaan. Puheenjohtajan on aina pyydettäessä annettava lausunto Euroopan parlamentille ja vastattava sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

2. Puheenjohtajan on annettava kirjallinen kertomus pankkiviranomaisen keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettäessä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon antamista.

3. Kertomukseen on 11–18 artiklassa sekä 20 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällytettävä myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.

4 JAKSO

Toimitusjohtaja

51 artikla

Nimittäminen

1. Pankkiviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella ja Euroopan parlamentin vahvistuksen jälkeen.

3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä erityisesti seuraavia seikkoja:

a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;

b) pankkiviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin huomioon ottaen jatkaa toimitusjohtajan toimikautta kerran.

▼B

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

52 artikla

Riippumattomuus

Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston asemaa toimitusjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan toimitusjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti toimitusjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

▼M1

52 a artikla

Kulut

Toimitusjohtaja julkistaa tiedon pidetyistä kokouksista ja saadusta kestityksestä. Kulut ilmoitetaan henkilöstösääntöjen mukaisesti.

▼B

53 artikla

Tehtävät

1. Toimitusjohtaja vastaa pankkiviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnassa käsiteltävät asiat.

2. Toimitusjohtaja huolehtii pankkiviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.

3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen pankkiviranomaisen toiminnan tämän asetuksen mukaisesti.

4. Toimitusjohtaja valmistelee 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman.

▼B

5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman seuraavaksi vuodeksi.

6. Toimitusjohtaja laatii pankkiviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 63 artiklan mukaisesti ja huolehtii pankkiviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 64 artiklan mukaisesti.

7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi kertomusluonnoksen, jossa on pankkiviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.

8. Toimitusjohtaja käyttää pankkiviranomaisen henkilöstön suhteen 68 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöstöasioita.

IV LUKU

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN YHTEISET ELIMET

1 JAKSO

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea

54 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea.

2. Yhteiskomitea toimii foorumina, jolla pankkiviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa erityisesti seuraavilla aloilla:

— finanssiryhmittymät,

— kirjanpito ja tilintarkastus,

— mikrotason vakauden valvontaa koskevat analyysit, jotka koskevat eri toimialojen välisiä kehityssuuntia sekä finanssivakauden riskejä ja haavoittuvuuksia,

— vähittäismarkkinoille tarkoitetut sijoitustuotteet,

— rahanpesun vastaiset toimenpiteet, ja

— tietojen vaihto EJRK:n kanssa sekä EJRK:n ja Euroopan valvontaviranomaisten välisen suhteen kehittäminen.

▼B

3. Yhteiskomitealla on Euroopan valvontaviranomaisten henkilöstöstä peräisin oleva, sihteeristönä toimiva oma henkilöstö. Pankkiviranomainen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoihin.

4. Jos finanssilaitoksen toiminta käsittää useampia aloja, yhteiskomitea ratkaisee erimielisyydet 56 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Kokoonpano

1. Yhteiskomitea koostuu Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista ja tilanteen mukaan jonkin 57 artiklan nojalla perustetun alakomitean puheenjohtajasta.

2. Toimitusjohtaja, komission edustaja ja EJRK kutsutaan yhteiskomitean sekä 57 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.

3. Yhteiskomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista. Yhteiskomitean puheenjohtaja on samalla EJRK:n varapuheenjohtaja.

4. Yhteiskomitea hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan määrätä tarkemmin muut tahot, jotka osallistuvat yhteiskomitean kokouksiin.

Yhteiskomitea kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

56 artikla

Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset

Pankkiviranomainen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määriteltyjen tehtäviensä mukaisesti ja erityisesti silloin, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 10–15, 17, 18 tai 19 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltaan kuuluvan unionin säädöksen soveltamiseen, pankkiviranomainen, Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) hyväksyvät nämä säädökset tarvittaessa samanaikaisesti.

▼B

57 artikla

Alakomiteat

1. Edellä olevan 56 artiklan soveltamiseksi yhteiskomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.

2. Alakomitea muodostuu 55 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvasta korkean tason edustajasta.

3. Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, joka on myös yhteiskomitean jäsen.

4. Yhteiskomitea voi perustaa myös muita alakomiteoita.

2 JAKSO

Valituslautakunta

58 artikla

Kokoonpano ja toiminta

1. Valituslautakunta on Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin.

2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joiden on oltava arvostettuja henkilöitä, jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvän kokemuksen pankki-, vakuutus-, lisäeläke-, arvopaperimarkkina- ja muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa olla pankkiviranomaisen toiminnassa mukana olevien toimivaltaisten viranomaisten tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvia. Valituslautakunnalla on oltava riittävästi lainopillista asiantuntemusta, jotta se voi antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja pankkiviranomaisen toimivallan käytön lainmukaisuudesta.

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

3. Pankkiviranomaisen johtokunta nimittää hallintoneuvostoa kuultuaan kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran.

▼B

5. Valituslautakunnan jäsen, jonka pankkiviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan väärinkäytökseen, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvostoa kuultuaan.

6. Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. Kun valituksen kohteena oleva päätös kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, vähintään yhden pankkiviranomaisen valituslautakuntaan nimittämistä kahdesta jäsenestä on kuuluttava tähän päätöksen edellyttämään enemmistöön.

7. Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

8. Euroopan valvontaviranomaiset huolehtivat riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelujen antamisesta valituslautakunnalle yhteiskomitean välityksellä.

59 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät pankkiviranomaiseen taikka sen johtokuntaan tai hallintoneuvostoon.

2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.

3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa tarkoitetusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin toinen valituslautakunnan jäsen saisi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulla perusteella tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansalaisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteen olemassaolon tietäen jo toteuttanut muun valitusmenettelyä koskevan toimenpiteen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustamisen.

▼B

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen varajäsenensä. Jos myös varajäsen on esteellinen, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko mainitsevat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkistetaan.

V LUKU

OIKEUSSUOJAKEINOT

60 artikla

Muutoksenhaku

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka toimivaltainen viranomainen voi hakea muutosta 17, 18 ja 19 artiklassa tarkoitettuun pankkiviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun pankkiviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.

2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava pankkiviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona pankkiviranomainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa omien tiedoksiantojensa tai muiden valitusmenettelyn osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemyksensä suullisesti.

▼B

5. Valituslautakunta voi vahvistaa pankkiviranomaisen toimivaltaisen elimen tekemän päätöksen tai siirtää asian pankkiviranomaisen toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo tuota elintä, jonka on muutettava kyseistä asiaa koskevaa päätöstään.

6. Valituslautakunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja pankkiviranomainen julkistaa ne.

61 artikla

Asian saattaminen Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, pankkiviranomaisen tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, unionin toimielin taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea pankkiviranomaisen päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

3. Jos pankkiviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan mukaisesti.

4. Pankkiviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Pankkiviranomaisen talousarvio

1. Pankkiviranomaisen, joka on Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002, jäljempänä ’varainhoitoasetus’ ([1]), 185 artiklassa tarkoitettu unionin elin, tulot muodostuvat erityisesti seuraavista tai niiden yhdistelmistä:

a) finanssilaitosten valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksuosuudet, jotka suoritetaan siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrättyyn äänten painotukseen perustuvan mallin mukaisesti. Tätä artiklaa sovellettaessa siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdan soveltamista jatketaan siinä 31 päiväksi lokakuuta 2014 vahvistetun määräpäivän jälkeen;

([1]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

▼B

b) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka ”Komissio”) otettu unionin avustus;

c) pankkiviranomaiselle asianomaisissa unionin säädöksissä tarkemmin säädetyissä tapauksissa suoritettavat maksut.

2. Pankkiviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, ammattikoulutus- ja toimintamenot.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Pankkiviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan pankkiviranomaisen talousarvioon.

63 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakkoarvioluonnoksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista sekä toimittaa sen ja siihen liitetyn henkilöstötaulukon johtokunnalle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain toimitusjohtajan laatiman ja johtokunnan hyväksymän alustavan luonnoksen perusteella ennakkoarvion pankkiviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakkoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakkoarvion hyväksymistä johtokunnan on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.

2. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä ’budjettivallan käyttäjä’, Euroopan unionin talousarviota koskevan esityksen kanssa.

3. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin talousarviota koskevaan esitykseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa pankkiviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy pankkiviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.

5. Hallintoneuvosto vahvistaa pankkiviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.

▼B

6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Se ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa pankkiviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, pankkiviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

▼M1

_____

▼B

64 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa pankkiviranomaisen talousarvion.

2. Pankkiviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Pankkiviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan pankkiviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa pankkiviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

4. Johtokunta antaa lausunnon pankkiviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.

5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilitarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.

6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.

▼B

8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, jotka tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.

9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pankkiviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta, siihen sisältyvine Euroopan unionin yleisestä talousarviosta ja toimivaltaisilta viranomaisilta peräisin olevine tuloineen.

65 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta hyväksyy pankkiviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annetusta komission asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ([1]) ainoastaan, jos se on välttämätöntä pankkiviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

66 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi pankkiviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetusta (EY) N:o 1073/1999 ([2]).

2. Pankkiviranomainen liittyy toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluvia.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä pankkiviranomaisen suorittamien varojen edunsaajien ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

67 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa (N:o 7) sovelletaan pankkiviranomaiseen ja sen henkilöstöön.

([1]) EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.
([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

▼B

68 artikla

Henkilöstö

1. Pankkiviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan ja puheenjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja unionin toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.

2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.

3. Pankkiviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden määräaikainen siirto jäsenvaltioista pankkiviranomaisen palvelukseen.

69 artikla

Pankkiviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, pankkiviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.

2. Pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta pankkiviranomaista kohtaan säännellään pankkiviranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asiaa koskevissa määräyksissä.

70 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluvien, mukaan lukien jäsenvaltioiden pankkiviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, sekä kaikkien muiden pankkiviranomaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden on noudatettava salassapitovelvollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan ja asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Heihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 16 artiklaa.

Henkilöstösääntöjen mukaisesti henkilöstön on palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

▼B

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluviin.

2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään estä pankkiviranomaista ja kansallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten täytäntöönpanon valvonnassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevissa oikeudellisissa menettelyissä.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä pankkiviranomaista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssilaitoksiin sovellettavan muun unionin lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. Pankkiviranomainen hyväksyy työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Pankkiviranomainen soveltaa komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehtyä komission päätöstä 2001/844/EY, EHTY, Euratom ([1]).

71 artikla

Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktiivin 95/46/EY mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita pankkiviranomaisella on tehtäviään suorittaessaan.

72 artikla

Asiakirjoihin tutustuminen

1. Pankkiviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2011.

([1]) EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

▼B

3. Pankkiviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrätyin edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrätyin edellytyksin.

73 artikla

Kielijärjestelyt

1. Pankkiviranomaiseen sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettua neuvoston asetusta N:o 1 ([1]).

2. Johtokunta päättää pankkiviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.

3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii pankkiviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

74 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion pankkiviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä pankkiviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan pankkiviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava pankkiviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppalaisesti suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

75 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Kolmannet maat voivat osallistua pankkiviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joiden perusteella ne ovat hyväksyneet unionin lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pankkiviranomaisen vastuualueilla ja soveltavat sitä.

2. Pankkiviranomainen voi tehdä yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettujen maiden kanssa, jotka soveltavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pankkiviranomaisen vastuualueilla vastaavaksi tunnustettua lainsäädäntöä siten kuin unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan mukaisesti tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa on määrätty.

([1]) EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten määräysten mukaisesti luodaan järjestelyjä, joissa määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen maiden osalta erityisesti pankkiviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät nämä maat osallistu yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

76 artikla

Valmistelutoimet

1. Tämän asetuksen tultua voimaan ja ennen pankkiviranomaisen perustamista Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea toimii läheisessä yhteistyössä komission kanssa valmisteltaessa Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean korvaamista pankkiviranomaisella.

2. Kun pankkiviranomainen on perustettu, komissio vastaa pankkiviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, kunnes pankkiviranomainen on nimittänyt toimitusjohtajan.

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 51 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä. Tämä jakso saa kestää vain sen ajan, joka on tarpeen pankkiviranomaisen toimitusjohtajan nimittämiseksi.

Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksymiin pankkiviranomaisen talousarviomäärärahoista suoritettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia sen jälkeen, kun pankkiviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.

4. Pankkiviranomaista pidetään Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean oikeudellisena seuraajana. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean kaikki varat ja vastuut sekä kaikki vireillä olevat toimet siirtyvät viimeistään pankkiviranomaisen perustamispäivänä ilman eri toimenpiteitä pankkiviranomaiselle. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava lopullinen tilinpäätös varallisuudestaan ja vastuistaan tuona siirtopäivänä. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea ja komissio tarkastavat ja hyväksyvät tämän tilinpäätöksen.

▼B

77 artikla

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 68 artiklassa säädetään, kaikki Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön tekemät ja 1 päivänä tammikuuta 2011 voimassa olevat työsopimukset ja lähetettyjä työntekijöitä koskevat sopimukset pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi jatkaa.

2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille sopimussuhteessa oleville henkilöstöön kuuluville tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus pankkiviranomaisen henkilöstötaulukossa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan henkilöstöä, jolla on työsopimus Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus. Sisäisessä valintamenettelyssä on otettava huomioon kaikki taidot ja kokemus, joita henkilö on osoittanut tehtäviensä hoidossa ennen työsuhteeseen ottamistaan.

3. Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyypistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kestoa.

4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa koskevaa sopimusta 2 kohdan mukaisesti.

78 artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimet tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

79 artikla

Muutokset

Muutetaan päätös N:o 716/2009/EY siten, että Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea poistetaan tuon päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa olevasta tuensaajien luettelosta.

80 artikla

Kumoaminen

Kumotaan Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/78/EY 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

▼B

81 artikla

Arviointi

1. Komissio julkaisee viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2014 ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen pankkiviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavaa:

a) toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytännöissä saavutettu lähentyminen,

   i) toimivaltaisten viranomaisten toiminnallisessa riippumattomuudessa ja yritysten hyvää hallintotapaa vastaavissa standardeissa saavutettu lähentyminen;

   ii) pankkiviranomaisen puolueettomuus, objektiivisuus ja riippumattomuus;

b) valvontakollegioiden toiminta;

c) kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisuun liittyvillä aloilla, myös unionin rahoitusjärjestelyissä saavutettu lähentyminen;

d) pankkiviranomaisen tehtävä järjestelmäriskin osalta;

e) 38 artiklassa säädetyn suojalausekkeen soveltaminen;

f) 19 artiklassa tarkoitetun sitovan sovittelun soveltaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa arvioidaan myös seuraavaa:

a) onko tarkoituksenmukaista jatkaa pankkialan, vakuutus- ja lisäeläkealan sekä arvopaperi- ja finanssimarkkinoiden erillistä valvontaa;

b) onko tarkoituksenmukaista toteuttaa vakavaraisuuden valvontaa ja valvoa liiketoiminnan harjoittamista erikseen vai saman valvontaviranomaisen kautta;

c) onko syytä yksinkertaistaa ja lujittaa EFVJ:n rakennetta, jotta voidaan lisätä johdonmukaisuutta makro- ja mikrotason välillä sekä Euroopan valvontaviranomaisten kesken;

d) onko EFVJ:n kehitys sopusoinnussa maailmanlaajuisen kehityksen kanssa;

e) onko EFVJ:ssä riittävästi monimuotoisuutta ja huippuosaamista;

f) onko julkistamisvelvoitteesta huolehdittu riittävää vastuullisuutta ja avoimuutta noudattaen;

g) onko pankkiviranomaisella riittävät resurssit tehtäviensä suorittamiseksi;

h) onko pankkiviranomaisen kotipaikka tarkoituksenmukainen vai onko tarkoituksenmukaista siirtää Euroopan valvontaviranomaiset samaan kotipaikkaan niiden välisen yhteensovittamisen tehostamiseksi.

▼M1

3. Komissio laatii yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suorasta valvonnasta vuosittain kertomuksen, jossa tarkastellaan, onko syytä lisätä pankkiviranomaisen tämän alan valvontatehtäviä, ottaen huomioon markkinakehityksen, sisämarkkinoiden vakauden ja koko unionin yhteenkuuluvuuden.

▼B

4. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼M1

81 a artikla

Äänestysjärjestelyjen uudelleenarviointi

Siitä päivästä alkaen, jona yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden lukumäärä on neljä, komissio arvioi 41 ja 44 artiklassa kuvattujen äänestysjärjestelyjen toimivuutta ja antaa asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle ja neuvostolle ottaen huomioon tämän asetuksen soveltamisesta saadut kokemukset.

▼B

82 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 lukuun ottamatta 76 artiklaa ja 77 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan sen voimaantulopäivästä alkaen.

Pankkiviranomainen perustetaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.